

Meer Tijd deel 2
Ronald Weinland
3 Juli 2010

We zullen vandaag verdergaan met de serie getiteld *Meer Tijd deel 2*. Iemand heeft mij gevraagd of ik jullie weer een worst voor zal houden .. ja ☺ Dit blijkt een langere preken-serie te zijn dan ik dacht, dat maakt mij altijd zeer blij. In ieder geval, vandaag is *deel 2* van de preken-serie *Meer Tijd*.

Afgelopen Sabbat hebben wij de openbaring 'Tijd, Tijden en een Halve Tijd' die God gegeven heeft op de Laatste Grote Dag van het Loofhuttenfeest vorig jaar nog eens bekeken en daarop verder gebouwd. Wij werden herinnerd aan de belangrijkheid van het 'teken' dat gebruikt wordt in de uitdrukking 'Tijd, Tijden en een Halve Tijd' die Hij vastgelegd heeft als 'gezette tijd' Ik hoop dat je, zoals ik, verbluft bent door dit alles. Als je alles samen legt en je begint naar verschillende data te kijken.. ik weet dat het voor een aantal van jullie een beetje frustrerend is om het proces te begrijpen en bevatten dat God ons heeft laten doorlopen, zodat wij deze dingen kunnen zien, zodat alles op z'n plaats valt. Het is verbazingwekkend. Het is een ongelooflijk iets om te zien hoe God de dingen regelt, hoe God de dingen doet en ons gegeven heeft. Het is werkelijk verbazingwekkend en daarom krijgen wij nu deze preken-serie.

Ik hoop ook dat we beter kunnen begrijpen wat het doel is van de 1ste Trompet, want dat is heel belangrijk in deze serie. Als je Gods plan kan zien/begrijpen, vanaf het begin, tot het einde. Van Pascha tot de Laatste Grote dag, en je ziet wat God heeft gedaan. En soms geeft Hij ons een specifieke focus in een bepaalde periode. En als God ons deze dingen geeft, ons helpt te zien en begrijpen wat Hij doet, vooral met de Trompetten en de eindtijd en wat er aan het gebeuren is.. als jij het doel begrijpt, als je de volgorde van de gebeurtenissen begrijpt, en waarom het is zoals het is, dan wordt het meer inspirerender voor je, wordt je er meer door aangedaan en kun je daarin delen, met God. Deze dingen zijn ongelooflijk opwindend voor God, want Hij heeft deze dingen al zolang geleden gepland! Hij heeft dat niet onlangs bedacht! Niet gedurende Filadelfia. Hiertoe werd besloten, lang voordat de mens ooit op aarde geplaatst werd! En voor God.. dat Hij nu deze dingen laat gebeuren, waarnaar Hij zo naar uitgekeken heeft in het verleden, die wij niet eens kunnen beginnen begrijpen... het is ontzagwekkend, werkelijk waar. Om te begrijpen dat God de mens 6.000 jaar gegeven heeft om zichzelf te regeren. Gelukkig, dank zij God, komt daar een eind aan, omdat wij het namelijk niet kunnen! Wij kunnen onszelf niet goed regeren! En de aarde heeft al zo lang geleden, daardoor. Laat staan door dat wezen dat er is, die de dingen opjut en de mens al zo lang misleid heeft!

Wij bevinden ons in een overgangstijd, waar God zo ongelooflijk opgewonden over is: er komt een nieuw tijdperk aan! Hij laat ons delen in die opwinding. En des te beter wij kunnen zien wat Hij aan het doen is.. ik bedoel geestelijk zien wat God aan het doen is, des te meer de moeite waard, des te opwindender en inspirerend het voor ons zal zijn. Des te meer moed en sterkte je zal krijgen om door te gaan. Ik heb het al lang geleden gezegd, dat voor ons, Gods volk, .. maakt niet uit wat er zal gebeuren, ... dat we ons daar niet op concentreren. Er liggen moeilijke tijden in het verschiep, maar wij gaan ons *concentreren* op datgene wat God doet, *het doel* ervan en wat er na komt. We zullen zo *aangedaan* zijn door wat er zal gebeuren, dat het opwindend zal zijn, omdat we kunnen zien wat er vervuld wordt, gebeurt. En we weten wat er nog moet gebeuren om van punt A naar punt B te komen. Het zal zeer inspirerend zijn voor ons, als we deze dingen zullen meemaken, om de reactie te zien op God, Gods plan en Gods doel.

Nogmaals, ik hoop dat we het *doel* van de 1ste Trompet beter begrijpen. Net zoals ik al gezegd heb, in het 1ste Zegel van Openbaring.. (de opening van het 1ste Zegel van Openbaring).. het zal een invloed hebben op de rest van de Zegels die geopend gingen worden. Dit geldt ook voor de 1ste Trompet. Alles wat daarna komt is een voortdurende vervulling van het hele proces van wat God doet.

We gaan terug om een overzicht te hebben van sommige van deze data. Ik ga er nogal snel door.. maar nogmaals, voor mij zijn ze zo verbluffend. Verbluffend om te begrijpen.. dingen die God zolang geleden vastgelegd heeft, om een eind te maken aan de heerschappij van de mens. Een overgang in de tijd, van de heerschappij van de mens en Satan, en Satans misleiding.. een eind aan al dat en de oprichting van Gods Koninkrijk: eindelijk!

Wij begrijpen de betekenis van 280 dagen, een tijd van Gods Oordeel. 40: Gods oordeel. 7 in deze eindtijd, die te maken hebben met een tijdsperiode die datgene uitbeeldt dat compleet is. God heeft altijd dat getal gebruikt voor datgene dat compleet is. De 7daagse week, 7.000 jaar.. dan is het compleet/voltooid. Wat God doet, zal Hij in 7.000 jaar doen, voor zover het de mens betreft, en groei van het aantal mensen op aarde. Gedurende 100 zal er niemand meer geboren worden, er zal niemand meer toegevoegd worden. Er zal gewerkt worden met al diegenen die in het verleden geleefd hebben, die nooit eerder de kans gehad hebben. Zij zullen opgewekt worden. Maar er zal geen nieuw leven meer zijn, in die periode, er zullen geen kinderen meer geboren worden gedurende de 100 jaar (Grote Witte Troon)

Dus, nogmaals, 7.000 jaar: het is voltooid, compleet! De 7 daagse week... en zo gaat het verder, als je naar verschillende voorbeelden kijkt in de Bijbel. En dan 7 keer 'compleet' maal 40 (oordeel van God) wetende wat er gebeurde met Mr Tkach. Op het uur af, op de dag af, vanaf het moment dat de apostase begon, stierf hij. Gods oordeel!

En toen een andere tijdsperiode, dat leidde tot de eindtijd, waarin God dat getal voor oordeel wilde vergroten, zodat wij ervan konden leren, als 'teken' voor een 'gezette tijd', die God vastgelegd had, nog voor er een mens op aarde geplaatst werd. Iets dat Hij zou vervullen, een 'teken' dat Hij zou laten zien van Zijn grote macht: *Hij* doet het, Hij maakt een eind aan dit tijdperk, dat Hij met de mensheid gewerkt heeft op die bepaalde manier. Hij *veroorzaakt* het niet. De mens doet dat zelf. In de eerste fase, als alles zal beginnen, is het de mens die het zichzelf aandoet. Maar God werkt op een bepaalde manier met de mens, om het proces te versnellen, om het proces op precies het juiste moment te laten gebeuren. Dat is ontzagwekkend. Daarom werd de vooruitgang van de technologie tegengehouden tot een bepaald moment. God weet precies hoeveel tijd het duurt, hoe met de mens te werken.. Wij maken onze eigen keuzes en wij gaan onze eigen egoïstische weg en wij zullen vernietigen omdat wij daar de kracht voor hebben. En des te meer kracht de mens heeft, des te meer hij het misbruikt.. dat is altijd zo geweest in oorlog, overwinnen... enzovoorts, enzovoorts.

25 december 2007 (we gaan hier snel doorheen, je hoofd zal tollen ☺) 25 December 2007, hoe ongelofelijk. God heeft 25 December gebruikt al oordeel voor de aftelling van de eindtijd van Satan, omdat die dag de perverse geest van Satan weergeeft, meer dan elke andere dag van het jaar. Dat is het toonbeeld van alles, van wat Satan de mens gegeven heeft, en hoe hij de mensheid misleidt. Ik moest onlangs aan die dag denken. Hoe ongelofelijk om te begrijpen hoe Satan de mensheid heeft misleid, met allerlei verschillende religies. Beginnende met de Egyptenaren, over hen wordt niet gesproken in het boek Daniël. Toen God sprak over de 4 grote koninkrijken op deze aarde lag Egypte al achter de rug. Er was een nieuwe periode aangebroken voor de mensheid. God bracht Israël uit Egypte, maar als je teruggaat in de tijd, naar Egypte, waar Satan ... God liet toe dat er bepaalde dingen gebeurde op aarde, na de vloed, zelfs voor de vloed.. Satan manipuleerde, werkte met de geest van de mensheid om hen te misleiden. Ze hadden allerlei goden, allerlei geloof.. alle dingen die er plaatsvonden in die keizerrijken, de verschillende Faraos, boven en neder Egypte.. alle dingen die er gebeurd zijn in het verleden... Satan begon direct de mensheid te misleiden en *wat* gebeurde er toen? God begon met een volk te werken. Het eerste dat wij weten is wat God tegen Abraham zei. En toen was er een scheiding in de familie van Abraham: Ismaël.. hoe ongelofelijk om te zien wat God deed met Ismaël, en de afstammelingen van hem en de misleiding van Satan, door hoe de menselijke geest in elkaar zit, de jaloezie en de dingen die er toen gebeurden. Hoe Satan met de mens begon te werken, en hen een religie 'gaf' die op Vrijdag de godsdienstplichten vervuld.. proberen de mens zover mogelijk van God af te halen.. om de dingen van God te verdraaien en veranderen. En dus gaf hij hen Vrijdag als dag om te aanbidden... en de dingen die daaraan toegevoegd waren... verdraaid, onjuist en het tegenovergestelde van alles wat God gaf.

En Israël.. later beter bekend als de Joden, Juda.. en wat deed Satan daar? Wat liet God toe, dat er gebeurde? Hij liet toe dat er een wezen kwam, terwijl God met het volk werkte, om te zien wat zij zouden doen met wat zij hadden en ... Satan zette hen op dwaalspoor en de aandacht werd meer op de mensen gericht, politieke spelletjes en de mens dwaalde meer en meer af van God. En tegen de tijd dat Jezus Christus ten tonele verscheen was het hele Jodendom afgedwaald: Sadduceeërs, Farizeeërs en Zeloten. En Jezus Christus veroordeelden hen allen voor wat zij geloofden. Voor hoever zij van God afgedwaald waren... hoe alles vervalst was, verdraaid, omdat zij niet deden wat God hen gegeven had.

Nogmaals, Satan heeft op krachtige wijze hen misleid, heeft de natuur van de mens gebruikt om de mensheid af te laten dwalen van de waarheid. Maar God onthulde meer en meer. Kijk wat Hij aan Juda gegeven heeft, aan Israël. Israël werd gevangen genomen, de naties.. maar Juda zette voort. God liet Juda voortgaan en zij dwaalden af. Zij dwaalden af van de meest fundamentele dingen die God gegeven had! *Meer dan dat!* De Messias, ons Pascha, werd aan de aarde gegeven.

Dit boek, de Bijbel, heeft Satan proberen te verdraaien en te veranderen. Dat heeft hij gedaan! En dan begint God meer te openbaren over Zijn plan. Begin in het boek Mattheüs. Daar staat veel in over God. Veel meer dan zij hadden in het eerste deel, een constante openbaring. En wie was er als de kippen bij? (Engels: Johnny on the spot) Niet zo'n goeie uitdrukking, niet? ☺ Mijn excuses voor iedereen die die naam heeft, vooral die iemand in Georgia ☺ Daar was hij, klaar om te verdraaien. En het duurde niet lang. De zondag, pasen.. de drie-eenheid. Want Satan wou alles van God verdraaien. En wat heeft de mensheid gedaan? Hem gevolgd!

Maar dit hier, 25 December.. dat is de belichaming van alles.. van een wezen dat zo ziekelijk is, zo verdraaid, die God bespot en grappen over Hem maakt. Die het engelenrijk bespot, omdat zij God gevolgd zijn.. Rudolf en het rendier met een grote rode neus. Dat is God bepotten. Het engelenrijk dat trouw blijft aan God, getrouw is aan God... Hij bespot God. Er is een oud liedje... 'you better not shout, you better not cry'... zo iets. Het is lang geleden en ik ben blij dat het niet meer in mijn hoofd zit. Ik wil het niet meer weten. 'Er is iemand die naar jou kijkt,.. of je nu goed of stout bent geweest..' of je speelgoed krijgt of niet. En er zijn van die elfjes in het Noorden... ze maken al die cadeautjes om aan de mens te geven... en er is er eentje die rondgaat en alles aan de mens geeft. In ieder geval... Deze dikke vette kerel in een rood pakje... oude jolige kerel. Satan spot.. keer op keer. Er is geen periode die meer met God de spot drijft dan met kerstmis. Satan heeft hiermee de wereld enorme schade aangedaan. En het is één van de moeilijkste dingen soms voor mensen die in de Kerk geroepen worden. Om dat niet meer te doen in het gezin, om hun familie te zeggen: 'ik vier dat niet meer. Ik ga niet meer meedoen. Geen cadeautjes meer' Om hun kinderen te vertellen, hun gezinsleden..'we gaan dit niet meer doen'. Want dat is moeilijk voor je. Het bouwt kracht op, in jou. Een sterkte, een durf en vertrouwen, als je door zo'n beproeving heen gaat en je doet wat je moet doen. En sommige mensen hebben het daar soms moeilijk mee.

Nogmaals, God heeft 25 December gebruikt als aftelling inzake het einde van Satan. Want die dag geeft zo goed weer hoe pervers en slecht Satans geest is. Dus, 280 dagen vanaf die dag.. komen we aan bij Trompettenfeest 2008. Soms, als je terugkijkt.. dan kan je bepaalde data vinden die ook weer uitkomen bij Trompetten. Niet vaak. Maar al deze data samen .. dat gebeurt niet vaak, niet zoals nu.

Trompetten 2008: dat is Gods getal, voor oordeel, dat direct van Hem komt, Zijn macht en autoriteit om oordeel uit te spreken. Daar gaat het om. Het gaat om Gods autoriteit en macht om oordeel uit te spreken. Zoveel in het Oude Testament gaat over oordeel dat over de wereld zal komen, en zoveel dat hier geschreven staat gaat over deze tijd, die we nu zullen ingaan: het einde van 6.000 jaar. Er komt ander oordeel, later, voor de gehele mensheid in de Grote Witte Troon. De mens heeft de betekenis daarvan volledig verdraaid. Maar er komt groot oordeel, dat God gegeven heeft door alle profeten, en dat gaat over *deze tijd, nu omdat het over een eind van een tijdperk gaat* en wat er met deze wereld zal moeten gebeuren om een eind te maken aan de heerschappij van Satan, de mens en het begin van Gods heerschappij! Het zal geen makkelijke overgang zijn voor de mens, want de mens vecht er tegen, vecht tegen God.

Dit is, nogmaals, dus de kracht en autoriteit van God om te oordelen. De consequenties van Zijn oordeel, over de geoordeelden. Het oordeel is over Satan uitgesproken en God heeft hem onthuld, en diegenen die willen horen, dat Satans heerschappij en misleiding van de mens ten einde komt op een zeer bepaalde dag: 27 Mei 2012. Satan weet precies wat er gezegd is! Hij weet het precies! Op die dag zal de macht van Satan afgenomen worden, dankzij God! Als er niets anders zou gebeuren dan dat, wat een betere wereld we dan zouden hebben, omdat hij weg is. Als de wereld zou voortgaan zonder hem, zonder de demonen, die niet langer de mensheid kunnen bestoken, dan zou deze wereld een enorme stap naar vrede en welvaart zetten... als dat wezen alleen al verwijderd zou worden, en wat God nog allemaal gaat doen.

Hoe ongelooflijk! 30 September 2008, Trompettenfeest 2008. Het oordeel van 280 dagen, vanaf 25 December tot aan 30 September... dan komen we aan bij de periode van 1.335 dagen van Daniël. Op diezelfde dag! Het is de onthulling van het oordeel over Satan en een periode van tijd begint.. want dat is zo belangrijk op die dag, het onthult de 1.335 dagen van Daniël, de verzegeling van Gods mensen, de 144.000, op die dag. Diegenen die veranderd zullen worden in één ogenblik, in een oogwenk.. diegenen die nog leven op die dag (Trompetten 2008) die toen leefden, en gezegend zijn om deze dingen te zien. Hoe ongelooflijk! Zij maken daar deel van uit, en God heeft al tegen hen gezegd, net zoals Hij tegen Abraham zei: 'Ik ken je! Nu ken Ik je!' Jij bent geoordeeld. God weet precies wat zij zullen doen, omdat Hij dat in hen gekneet en gevormd heeft. Er is geen misleiding, geen afdwalen van God. God weet het.. diegenen die getest zijn.. Hij weet precies wat zij zullen doen en Hij zal hen door het einde helpen. Daarom worden er bepaalde dingen gezegd over bepaalde individuen.. 2 getuigen aan het eind. Want God test. Hij weet *precies* wat er zal gebeuren, hoe Hij moet kneden en vormen, hoe met hen te werken en wat hun reactie zal zijn in elke situatie. En dat geldt ook voor anderen. En ik weet niet hoeveel anderen er zijn... 10, 20, 100, 150? Ik weet het precieze getal niet. God wel. Hoe ontzagwekkend!

1.335 dagen werden gegeven op de dag van de verzegeling van de 144.000, het begin van datgene wat in Daniël staat in een profetie over diegenen die zullen heersen met Jezus Christus. Wat een prachtig plaatje! Het moment dat Satan gezegd wordt: 'jouw heerschappij komt ten einde, je bent geoordeeld en dit is wat er zal gaan gebeuren en dit zijn degenen die jouw plaats zullen innemen: zij zijn nu verzegeld! De verzegeling is gebeurd, de 144.000 ... het werk dat Ik gedaan heb in voorbije 6.000 jaar, voor Mijn Koninkrijk.. het is afgelopen, het is klaar!' .. het is absoluut. Het getal 144.000. God zegt: 'het werk is klaar'

En de verzegeling heeft plaatsgevonden op die bepaalde dag. Wij weten dat het diegenen zijn die met Jezus Christus zullen regeren bij Zijn wederkomst op Pinksteren. De regering van Satan zal afgezet worden.

Dan komen we aan bij 14 November 2008: 45 dagen later. Hoe belangrijk is dat? Het zijn de 1.290 dagen uit Daniël. De 1.290 dagen van Daniël is de opening van het 7de Zegel van Openbaring. God gaf ons de kennis van wanneer het 1ste Zegel geopend was. Hij heeft ons begrip gegeven over de opening van de verschillende Zegels en toen we op dit moment in de tijd aankwamen heeft God heel duidelijk gemaakt wanneer het laatste Zegel van Openbaring geopend is, het 7de Zegel.

En dan, nog eens 30 dagen later (de profetische 30 minuten stilte in de hemel) brengt dat ons tot 14 December 2008: nog 1.260 dagen. Er is maar één plaats waar er over de 1.260 dagen van de eindtijd gesproken wordt. Dit is het moment dat God een werk begint met 2 getuigen, 2 eindtijd profeten, die voor God zullen staan, en de hele aarde en zullen het oordeel verklaren dat vervuld zal moeten worden. Dat is waar het over gaat, tot het allemaal achter de rug is.

En dan, vanaf dat moment... hoe ongelooflijk... vanaf dat moment, een andere tijdsperiode, die ons tot het Trompettenfeest 2009 brengt. Ik stond stomverbaasd... weer 280 dagen, oordeel, vanaf 14 December 2008 tot Trompettenfeest 2009.

Je kan dit zelf niet bedenken, je kan het niet verzinnen. Het is nooit eerder gebeurd, dat dit allemaal perfect in elkaar past. Dit past perfect in elkaar. Het is een ongelooflijk iets. Het laat de kracht zien

van een teken dat God geeft als gezette tijd. Het is een teken. Het is een teken voor mij, net zoals de regenboog in de lucht een bemoediging was voor Noach en allen die na hem kwamen. Net zoals het teken van de Sabbat. God zegt dat dat een teken is, de Sabbatten, het gaat niet alleen over de wekelijkse Sabbat: het gaat over de *Sabbatten van God*, de jaarlijkse Sabbatten onthullen Gods volk. Dat betekent niet dat allen die die Feesten vieren Gods volk zijn, maar dit is een teken. Dat is zeer duidelijk! En wij kunnen er bemoediging in vinden, kracht, en dat doen we ook.

Nogmaals, hoe ongelooflijk is het dat na het begin van de taak van de 2 getuigen en het blazen van de 1ste Trompet (want dat gebeurde ook op die bepaalde dag) op 14 December.. De 1ste Trompet, het blazen op die 1ste Trompet brengt ons tot Trompetten 2009, 280 dagen later. Nogmaals, een periode van oordeel, waarin God ons iets onthult: dat God ons tot de vervulling van 'Tijd' heeft gebracht, nog een periode van oordeel, en hierdoor wordt het ons duidelijk hoe God Zijn oordeel over deze aarde zal bewerkstelligen: *met genade!*

Het is ontzagwekkend om te begrijpen. Daarom heb ik afgelopen Sabbat in de preek gezegd: wij moeten de genade die God deze aarde laat zien dieper begrijpen. Als ik het hierover heb moet ik aan de interviews denken. Zo vaak vragen mensen: 'waarom zou God toelaten dat dit op aarde gebeurt?... waar is Gods genade?' Ik begrijp dat ze het niet weten, maar op een dag zullen ze zien hoe genadig God geweest is, omdat hij de wereld op z'n knieën heeft gebracht, een periode dat de mens niet hoefde te lijden, maar iets ontzagwekkends moest leren, zeer belangrijke lessen, die zij nu meemaken. Het zal gruwelijk genoeg zijn, maar God geeft grote genade en dat moeten wij ook leren. Genade te geven, voor elkaar, in het Lichaam, in de Kerk.. genade te geven aan mensen in de wereld, in hoe wij over hen denken, hoe wij over hen spreken en hoe wij met hen omgaan. Zeer belangrijke lessen.

Dit waren heel snel de data, vandaag gaan we verder met waar we vorige Sabbat gebleven waren. Ik heb verschillende krantenkoppen gelezen, verschillende dingen die in het nieuws zijn, wat ik niet gelezen heb.. het merendeel van de krantenkoppen heb ik gelezen, behalve over de aardbevingen.. dat gaat 280 dagen terug, in de eerste 'Tijd' die we achter de rug hebben.. wij bevinden ons nu in de periode 'Tijden'. Ik heb maar de krantenkoppen van een paar maanden gelezen. Ik had niet eens de kans om te beginnen en ik wil ze niet allemaal lezen. Maar je weet welk nieuws er geweest is in de afgelopen 2 maanden. Ontzagwekkend! Als je het hebt over 'bam, bam, bam'.. keer op keer, en de mensen raken afgestompt. Net zoals in de Golf (van Mexico).. wat er daar gebeurt. Ik sta stomverbaasd! Naarmate de tijd verstrijkt ben ik meer en meer verbluft over wat er daar gebeurt... het leven dat sterft en verwoest wordt.. dolfijnen, haaien.. en dat is alleen wat ze vanuit hun helikopters kunnen zien. Hoe kan je uitvinden hoeveel vissen enzovoorts sterven.. in de diepte van de oceaan... waarvan men zegt dat dat niet gebeurt, omdat men beweert dat de olie niet zo diep in de zee zit. Maar ze weten dat de olie zo diep in de zee is, ze hebben het gezien!

En de dingen die er gebeuren... en wat zie je op het nieuws vandaag de dag? Ze zeggen dat tegen midden Augustus de olie bij de Florida Keys zal aankomen.. Midden Augustus! Door de stroom en alles... en dat is zonder orkaan! Zo zijn de dingen vandaag de dag. Geef het genoeg tijd en het zal bij de Keys aankomen en komt dan aan de Oostkust omhoog... Fort Lauderdale.. midden Augustus, eind Augustus... Fort Lauderdale, helemaal tot daar.. Ongelooflijk wat er daar aan het gebeuren is. En dan de voortdurende verwoesting aan de stranden van de Golf. Kijk naar... er wonen daar mensen en zij vertellen ons over de geur die er hangt. Als je teveel benzine tankt en je tank stroomt over komen er dampen uit. Ik kan me niet voorstellen hoe dat is aan de Golf... aan de kusten en de geur die er constant hangt... verwoest veel dingen, heel veel dingen. Ongelooflijk!

Ik wou nog een aantal artikelen lezen, over wat er in de wereld gebeurt, maar het heeft geen nut. Slecht nieuws! En het wordt slechter, maar men raakt afgestompt, werkelijk waar. Net zoals de Kerk van God afgestompt werd door de *veranderingen* die er in de jaren 90 doorgevoerd werden, die uiteindelijk leidden tot de apostase. De Kerk .. wij waren verdoofd! Wij werden langzaam maar zeker voorbereid, zoals een kikker in het water (we hebben die uitdrukking al eerder gebruikt) en we sprongen niet uit het water. Wij bleven er in en langzaam maar zeker begonnen bepaalde dingen te gebeuren aan het eind van de jaren 80, begin jaren 90.. altijd ontkenning als we vragen stelden: 'o

nee, waar heb je dat gehoord? Dat doen wij niet!' en uiteindelijk.. een beetje later gebeurden de dingen en na een tijdje waren we verdoofd.. en dat is wat er met de Kerk gebeurd is.

En wat er met de wereld gebeurd is ongeveer hetzelfde. De mensen zijn in slaap en gehypnotiseerd door wat er gebeurt. Er zal veel nodig zijn om hen wakker te maken, om hen wakker te schudden, zodat ze kunnen zien dat er geen hoop meer is. En tot dat punt brengt God hen.

Zoals ik al zei, vorige Sabbat.. waren sommigen wat verward toen ik zei dat wij uit het 2/7de gingen, die vervuld waren en dat er meer tijd is. De eindtijd is verdeeld in 7 delen, zoals ik op de Laatste Grote Dag gezegd heb over 'Tijd, Tijden en een Halve Tijd'. Als je het verdeeld heb je 7 delen, 'Halve Tijd' is het kleinste en 1/7de. De 'Halve Tijd' 140 dagen die God geeft is 1/7de. Als je het verdeeld, dan heb je dus 1/7de. Daarom heb ik gezegd dat we al 2/7de achter de rug hebben en er nog 5/7de moeten voorbijgaan. 'Meer Tijd'.. Meer tijd om de dingen te zien gebeuren die God zal doen gebeuren. En dat bedoelde ik met 'meer tijd'. We zijn de periode 'Tijden' ingegaan.

We zullen kijken naar bekende Oud Testamentische voorbeelden en hierop verder bouwen, want er volgt nog meer in deze prekenreeks. Er zullen zeker 3 delen zijn, misschien 4 (hopelijk).. des te meer, des te beter, want als ik meer preken op voorhand heb... de serie 'Tienden en Offers' zullen we later op terugkomen.

Ik ben vergeten te zeggen dat ik een ieders gebeden waardeer, want ik ga vanaf volgende week mij richten op preken voor het Loofhuttenfeest.. ik ga er aan beginnen. Dus nogmaals, ik stel uw gebeden enorm op prijs, dat is jouw aandeel.

We gaan nu kijken naar zeer bekende Oud Testamentische voorbeelden, die geestelijke voorbeelden voor ons zijn, voor onze reis naar Gods Beloofde Land, in Gods Koninkrijk en het is zeer inspirerend als je deze dingen bestudeert, wat God geeft, voor ons gaat het over het Millennium, voor anderen om *het* Koninkrijk van God te zijn, *in* het Koninkrijk van God, deel uitmakend van de 144.000, verandert van fysiek naar geestelijk als je op dat moment nog leeft. Als dat niet zo is, als je dood bent, dan zul je opgewekt worden op dat moment, tot geest, voor alle eeuwigheid. Voor anderen gaat het over het Millennium ingaan, dat tijdperk ingaan en het is een tijd waar we enorm naar uitkijken. Gods, geestelijk, Beloofde Land... en kijken naar God die het volk Israël het fysieke beloofde land in bracht.. Dit is veel veel veel meer dan dat fysieke land. En al deze dingen zijn een symbool.

We gaan dus een aantal dingen bekijken die een diepere betekenis voor ons hebben, en wat wij meegemaakt hebben.

Gedurende deze tijd, voor de Kerk van God – PKG, heeft God ons altijd gezegend dat wij 'zien' in welke tijd wij ons bevinden. God heeft ons laten zien waar wij zijn. Ik moet denken aan de bemoedigingen soms... ik ben nog altijd zeer aangedaan als mensen die deel uitmaakten van ons verleden, als zij opeens de antwoorden beginnen zien op waarom dingen gebeurd zijn. Want ze hebben nog niet alle antwoorden. Maar als ze uiteindelijk het zien, uiteindelijk begrijpen waarom er een verstrooiing was, waarom er een apostase heeft plaatsgevonden, wat er vervuld moest worden in de eindtijd en uiteindelijk begrijpen wat er met Gods Kerk gebeurd is.. en ze de antwoorden krijgen, is dit zeer ontroerend voor hen, zeer inspirerend en heel opwindend. Soms vergeten wij, die dat verleden hebben, dat is een beetje. Wat wij meegemaakt hebben. Sommigen van ons hebben een zeer lang proces doorlopen om hier uiteindelijk te geraken. Maar voor mensen die vandaag geroepen worden gaat het heel snel. Maar als je het ziet, hoe ongelofelijk inspirerend om alle puzzelstukjes samen te leggen, om het dan te zien. Zoals Mr Armstrong altijd sprak over een puzzel. Als je uiteindelijk alle puzzelstukjes samenlegt kan je het heel duidelijk zien en dat is zeer ontroerend.

God heeft ons altijd gezegend zodat wij het kunnen 'zien' en begrijpen, wat er gebeurd is. En toen begon Hij ons te helpen zodat wij de toekomst kunnen zien.

Ik moet denken aan dat God ons onthulde dat het 1ste Zegel geopend was, en dan natuurlijk dat wij konden zien dat de volgende 4 Zegels geopend waren, en wat volgde was een voortgaan van

datgene wat er in het 1ste Zegel gebeurd was. En uiteindelijk kwamen we tot het punt dat God onthulde dat het 6de Zegel geopend was. Ik herinner me die periode, toen God ons liet zien.. dat het 6de Zegel geopend was. 11 September 2001, en om de profetische dingen te zien van wat erop die dag gebeurde, die precies uitbeelden wat er gaat gebeuren in de toekomst, wat er met dit land als eerste zal gebeuren. Dat zijn allemaal profetische symbolen van wat er met onze regering zal gebeuren, wat er met het leger zal gebeuren, met de economie. Het is allemaal een symbool voor wat er zal gebeuren.

God gaf ons ook Oud Testamentische voorbeelden, die dienen als geestelijk symbool. Hij heeft deze dingen aan ons gegeven, zodat wij daar bemoediging uit halen, zodat wij er inspiratie kunnen uithalen en vandaag gaan we beginnen met het voorbeeld in het boek Exodus. Het zijn niet alleen symbolen, maar er is ook een bepaald patroon. Ik moest er vanmorgen aan denken, toen wij hierheen reden... ik moet denken aan de diverse patronen. Als God mensen in de Kerk trekt en zij bepaalde dingen meemaken... dat zijn bepaalde patronen: je kan God zien werken in het leven van de mensen, bepaalde dingen die mensen moeten meemaken, misschien iedereen op een andere manier, maar er is een bepaald patroon en je begint het te begrijpen, op te pikken, als God werkt met mensen, of zij het patroon volgen, waarmee God met hen werkt, hen in leidt.

Er is een bepaalde manier waarop God in ons leven werkt, en er zijn bepaalde patronen, symbolen, die in het Oude Testament staan, waarvan wij bemoediging ontvangen en ze zijn er voor een bepaald doel. En het gaat over deze tijd en wat wij meemaken. Het is ontzagwekkend als je dit allemaal begint te bestuderen. De eerste is een grote les geweest en één die ons geholpen heeft om ons te kneden, trainen en een enorme bemoediging en inspiratie is: het voorbeeld van Mozes en de Rode Zee.

Hoe vaak heb ik daarover gesproken? En welk effect heeft dat op jou gehad, in jouw leven, en hoe ben jij daar aan beginnen denken, als je bepaalde zaken meemaakt in je leven? Heb je geleerd, van iets dat God gaf, en vooral dit hier, het vertrouwen op God, en het weten dat je niet verder kan, je weet niet waarheen, je weet niet hoe je het moet doen, tot God jou de manier laat zien en je vertrouwt daarop. En dat is er in mij gekneet en gevormd, zodat ik zo zou worden, het werd een deel van mij. In het begin heb ik het moeilijk gehad met dingen, er zijn tijden geweest dat ik gesproken heb over dat ik het moeilijk had met bepaalde preken, want ik wist dat als God mij het niet geeft, het geen enkel nut heeft om erover te spreken. Het heeft geen enkel nut dat *ik besluit wat voor een preek IK denk dat de Kerk nodig heeft* op een bepaald moment. Want dat is wat er met de Kerk gebeurd is.

Ons werd in Pasadena verteld, als we op 'opfriscursus' gingen, om bepaalde patronen te gebruiken, die in de wereld gebruikt worden, hoe dienaren in de wereld hun preken voorbereiden: wij moesten de preken een jaar op voorhand plannen, en zoveel preken over kinderopvoeding hebben, zoveel over het huwelijk enzovoorts, enzovoorts. Je moest al deze dingen op voorhand plannen. Dat is goed, als God het doet, maar God deed dat niet. Dat hebben wij snel ontdekt. De dingen veranderen, omstandigheden veranderen, bepaalde dingen veranderen in bepaalde Kerkgebieden, waarvan God wil dat zij besproken worden, omdat zij van invloed waren op de Kerk. Kijk naar Paulus, het leven van Paulus, wat hij moest aanpakken in bepaalde Kerken.. zij hadden allemaal hun eigen kenmerken, verschillende personaliteiten. Paulus gaf niet aan de Corinthen wat hij aan de Romeinen of de Hebreërs gaf. Zij kregen allemaal iets anders. En hoe wist hij wat hij hen moest geven? God moest het hem geven. God moest het hem geven, want alleen God weet wat Zijn volk nodig heeft. Hoe ongelofelijk dat wij dat in de Kerk begonnen te verliezen, hebben verloren.

Er zijn momenten geweest dat ik de Kerk vertelde, in het begin, in het prille begin, dat ik mij soms voor de Rode Zee voelde staan. Er zijn momenten geweest dat ik geen enkel idee had, gedurende de week, en dat was moeilijk voor mij... het werd Vrijdag, Vrijdagavond en ik had nog altijd geen enkel idee welke preek ik moest geven. En zo waren mijn gebeden tot God: 'ik weet niet wat ik moet geven! Dit zijn Uw mensen, ik weet niet wat zij nodig hebben, maar U wel, en als U mij het niet geeft...' Het was voor mij, om te leren: 'Ik sta bij de Rode Zee'. En ik heb daar vaak met God over gesproken, tot het een deel van mij uitmaakte. Hij liet me dit met jullie delen, omdat het iets was dat ik moest leren, en ik deelde het met de Kerk. 'Ik sta voor de Rode Zee, en tot U mij de weg laat

zien, die ik moet inslaan, weet ik het niet'. En ineens kwam de preek in mijn hoofd.. ik wist precies waar ik het over moest hebben, ik wist waarheen te gaan. Ongelofelijk!

Het werd een patroon in mijn leven en ik vertelde mensen erover... ik moet denken aan de belichaming daarvan.. in 2005 toen ik vertelde dat wij op de Laatste Grote Dag een preek zouden hebben, aan het eind van het Feest, over Melchizedek. Ik wist nog niet precies wat de preek zou inhouden. Zelfs gedurende het Feest.. maar ik was helemaal niet bezorgd, want God had mij al lang laten weten dat Hij het mij zou geven tijdens het Feest. In het algemeen heb ik graag alle preken klaar voor het Feest, maar dat jaar wist ik dat het mij pas later gegeven zou worden? Waarom? Om het Rode Zee principe! Het maakte deel van mij uit, zo leefde ik en God heeft mij daartoe gebracht. En ik kan dat met jullie delen en er zijn dingen in jouw leven gebeurd, die persoonlijk zijn, waarbij jij op bepaalde momenten voor de Rode Zee hebt gestaan en God heeft die manier van denken in jou gekneet en gevormd. Want als jij dat niet meegemaakt zou hebben.. en nu is het gewoon zo. Het maakt deel van jou uit. Je groeit en God werkt met jou en er zijn bepaalde dingen waarvan jij weet dat ze gebeuren omdat God met jou werkt. Het is ontzagwekkend.

En op het einde van dat Loofhuttenfeest .. ineens... ik had de antwoorden niet. Ik vroeg me bepaalde dingen af, bepaalde voorbeelden over Melchizedek... hoe kan dit? Ik weet wat de waarheid is; Ik ken Jaweh Elohim, dat Hij eeuwig bestaan heeft en dat Jezus Christus Zijn leven is begonnen is toen Hij geboren werd. Hij heeft niet eeuwig bestaan. Wij waren nog altijd niet volledig uit de drie-eenheid. Ik wist dat dat waar was, maar ik had de antwoorden niet op Melchizedek en de voorbeelden hier. En ineens had ik het.. het paste allemaal in elkaar, ik wist dat dit zou gebeuren. Het was een vertrouwen dat God gegeven had, omdat ik zo vaak voor de Rode Zee had gestaan.

Zien wij hoe God bepaalde zaken in ons kneedt en vormt? Door het keer op keer te herhalen en ernaar te leven. Jij leeft in geloof en na een tijdje begint dit deel van je uit te maken, zodat God je kan gebruiken, en door jou kan werken op krachtigere wijze. Het is een ontzagwekkend iets, werkelijk waar. En wij hebben daar allemaal baat bij gehad, als jij dat meegemaakt hebt, en je erdoor geleerd hebt.. Ik heb mensen in de Kerk al horen zeggen dat ze bij de Rode Zee staan. Moeten wij het daarover hebben? ☺ Laten we naar **Exodus 13** gaan. Het is inspirerend om te lezen, het is zeer ontroerend, want voor ons is het de realiteit. Het een geestelijk iets dat zich in bepaalde omstandigheden herhaalt in ons leven. Zij maakten dit maar één keer mee. Tot zij later de rivier over staken, maar voor ons is het iets dat keer op keer herhaald wordt: *een geestelijk patroon!* Het is iets waarvan wij kunnen leren, het is een patroon waarmee God met ons werkt. Het is een diepgaand en krachtig werktuig.

Exodus 13: 17 En het is geschied, toen Faraö het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg hoe kom je op een bepaalde plaats.. je neemt deze snelweg en je gaat rechtsaf.. er zijn dus bepaalde wegen. Zij hadden het over 'de weg'. Het was een snelweg, alhoewel niet bestraat en er waren geen tankstations. Het was een weg, zij noemden het 'de weg' **zo leidde hen God niet op den weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was;** de weg van de Filistijnen, als je die op een kaart opzoekt, diegenen onder u die een kaart achterin hun Bijbel hebben staan, kijk naar de kaart over de tijd van Mozes, deze weg loopt langs de Middellandse Zee. Hij loopt vanuit Egypte, langs de kustlijn.. **den weg der Filistijnen** Gevaarlijke weg, maar het was de weg van daar naar het Beloofde Land. En Hij zei dat die weg dichterbij was, het zou de makkelijkste manier zijn om te reizen. Veel beter dan door de woestijn of zuidelijkere wegen.

Hoewel die nader was; want God zeide: Dat het den volke berouw zou krijgen met andere woorden 'hun geest zouden veranderen', om wat zij aan het doen waren, **als zij den strijd zien zouden,** en ze zouden oorlog zien, overal waar zij heen zouden gaan, zullen zij oorlog zien, want er zijn andere mensen die in verschillende gebieden leefden, en het zou veel makkelijker zijn voor hen om de weg der Filistijnen te nemen. En dat is wat God zegt. Ze kunnen van gedachten veranderen en teruggaan naar Egypte.. **zij kunnen van gedachten veranderen als zij de oorlog zien** omdat ze bang waren voor oorlog en liever terug naar de slavernij wilden gaan. Het duurde niet lang voordat zij commentaar begonnen te hebben, klaagden en begonnen te denken dat slavernij nog altijd beter was. 'Het was beter in Egypte, daar kregen we tenminste voedsel. Ja, wij moesten hard werken, maar het voedsel dat er was.. maar wij konden er altijd op vertrouwen dat de

Egyptenaren ons voedden'.. **opdat zij van gedachten konden veranderen, omdat zij oorlog zagen en wederkeren naar Egypte.**

Er was dus de weg van de Filistijnen in het noorden, en een beetje meer inlands was er de weg die men ook 'de weg van Shir' noemden. Op sommige van de kaarten zie je zo'n 30 kilometer inlands een weg staan, die 'de weg van Shir' genoemd wordt, een akelige route, veel moeilijker om te begaan, droger. God liet hen geen één van deze wegen nemen.

18 Daarom liet God het volk zwenken, de woestijnweg op naar de Schelfzee/Rode Zee. Voor het geval je niet de preken uit het verleden gehoord heb, waarin ik dit vermeld.. er was geen weg door de Rode Zee. Er is geen weg. Er is geen gigantische brug over de Rode Zee. Dat bestond niet, maar met God wel, door wat Hij ging doen, terwijl Hij het volk Israël uit Egypte leidde. **18 Daarom liet God het volk zwenken, de woestijnweg op naar de Schelfzee/Rode Zee.** Wij weten niet altijd waar God ons heen leidt, niet? Wij weten niet precies wat God aan het doen is of hoe God het doet, tenzij God het ons geeft. Zo is het ook met de preken. Als God het niet geeft, wat hebben wij dan? Als God ons niet voedt, wat hebben wij dan? Wij zouden allemaal ons eigen ding doen. Maar Hij voedt ons en Hij geeft ons precies wat wij nodig hebben, wanneer wij het nodig hebben. Zo werkt Hij met ons. **Ten strijde toegerust trokken de Israëlieten** op een georganiseerde manier, dat is wat dat betekent. **op uit het land Egypte.** Heel veel mensen. Honderdduizenden, miljoenen denkt men, miljoenen mensen die uit Egypte trekken. Ongelofelijk!

19 En Mozes nam het gebeente van Jozef mee, omdat deze de zonen van Israël plechtig had doen zweren: God zal zeker naar u omzien, want hij geloofde in datgene dat aan Abraham, Isaak en Jacob gegeven was. Hij zei: **God zal zeker naar u omzien dan zult gij mijn gebeente van hier met u meevoeren.** 'het was niet de bedoeling dat wij in Egypte bleven. Er is het Beloofde Land, er is een plaats waar God Zijn mensen naartoe zal brengen, en Hij zal Zijn belofte vervullen' Hij had daar alle vertrouwen in en hij zei: **dan zult gij mijn gebeente van hier met u meevoeren** Mensen doen soms een beetje raar over dit soort dingen, maar hij had een wens: 'Ik wil hier niet achtergelaten worden. Ik wil bij jullie zijn, zelfs al zijn het alleen mijn botten. Neem mijn botten met jullie mee'. En dat deden zij ook. **20 Zo braken zij van Sukkot op en legerden zich in Etam, aan de rand der woestijn. 21 De HERE ging voor hen uit,** Hij volgde hen niet. Herinner je je het voorbeeld in 1 Corinthen 10, waar wij hierover begonnen te spreken...

Ik zal er even heen gaan, en het even voorlezen, zodat het precies correct is. Toen we hierover spraken, zagen we dat we bepaalde verzen misbruiken omdat wij dachten dat we er iets bepaalds in lazen, .. als gevolg van een bepaalde overtuiging dat Jezus Christus eeuwig bestaan zou hebben.

1 Corinthen 10: 1 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; 2 En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee; 3 En allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben; 4 En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; (SV) God volgde hen niet in de wildernis, Hij leidde hen. Hij ging aan hen vooruit en wij begonnen dieper te begrijpen waar dit over gaat, het gaat niet over iets dat fysiek gebeurde, het gaat helemaal niet over iets dat Jezus Christus deed gedurende de exodus. En de beste manier om te begrijpen, is te begrijpen dat **die volgde na verloop van tijd Zij konden van iets drinken maar zij begrepen niet de levensweg die God hen gegeven had. Dat Jezus Christus in de toekomst daar het toppunt van zou zijn. Hij werd levend vlees, Hij was het woord van God.**

Teruggaand naar **Exodus 13: 21 De HERE ging voor hen uit, des daags in een wolkkolom om hen te leiden op de weg,** dat is wat God doet. Wij kunnen nergens gaan in Gods plan als Hij ons niet de weg leidt, als Hij de weg niet wijst, als Hij de weg niet mogelijk maakt. Je kan het zelf niet doen! Je kan het niet! Je kan deze manier van leven niet op je eigen houtje leven. Wij vertrouwen op God! Wij in de Kerk kijken eerst naar God en Zijn Zoon om ons te leiden, begeleiden en dirigeren, want alles is gegeven aan de Zoon. Wij zijn het Lichaam van Christus, wij zijn de Kerk van God, maar het is in het Lichaam van Christus. Jezus Christus is het hoofd van de Kerk. En God leidt ons. Jezus Christus leidt ons, geeft ons de dingen die we nodig hebben wanneer we ze nodig

hebben, en zo kneedt Hij ons en vormt Hij ons. Er staat dus.. **om hen te leiden op de weg**, en dat doet God met ons. Wij weten niet welke weg in te slaan, wat te doen, God moet ons leiden.

Ik moet denken aan wat achter ons ligt. Als wij niet een aantal van deze dingen, inzake de Rode Zee, doorgemaakt hadden, dat God ons liet zien dat wij niet alles wisten over wanneer Jezus Christus terug zou komen.. dat bepaalde dingen anders waren en dat Hij dat proces gebruikte om ons te leren maar ook om ons *te testen of we Hem zouden volgen of niet!* Zouden volgen in de manier waarop Hij ons leidt. Wij hebben veel geleerd in die periode. Wij zijn daardoor gegroeid. Wij groeiden in karakter. Je kan niet groeien in karakter tenzij God jou zegent en jou helpt om je door een proces te laten gaan, en dat proces is niet makkelijk. Het is ook niet bedoeld makkelijk te zijn: het is bedoeld om moeilijk te zijn. Je moet *vechten*, je moet *vechten* in je bovenkamer, in je geest, in je relatie met God en het is een kwestie van tot God gaan, naar God kijken. En daar kan je in groeien, en als je dat doet, groei je in karakter. God kan het je niet zomaar geven. Hij kan ons geen karakter geven. Wij moeten moeilijke tijden meemaken om te leren, zodat het gekneet en gevormd kan worden in ons. Net zoals het voor de Rode Zee staan, dat is een kwestie van *karakter*, wij hebben dat niet automatisch. Je moet bepaalde zaken meemaken, zodat het een deel van jou gaat uitmaken. Tot het deel van jou uitmaakt, maakt het geen deel van jou uit. Wij moeten dus op God vertrouwen om dat in ons te kneden, vormen, totdat onze geest in eenheid met God is. Daar draait het allemaal om.

Verdergaand.. **21 De HERE ging voor hen uit, des daags in een wolkkolom om hen te leiden op de weg, en des nachts in een vuurkolom om hun voor te lichten, zodat zij dag en nacht konden voortgaan. 22 Zonder ophouden bleef de wolkkolom des daags en de vuurkolom des nachts aan de spits van het volk.**

Verdergaand in **Exodus 14: 1 De HERE sprak tot Mozes: 2 Zeg tot de Israëlieten, dat zij teruggaan en zich legeren voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee; recht tegenover Baäl-Sefon zult gij u legeren, aan de zee.** Hij gaf hen een bepaald gebied om in te trekken, alle mensen ze staan voor de Rode Zee met de bergen aan beide kanten. Er leidt dus een weg naar de Rode Zee en daar gaan ze kamperen.

3 Faraö dan zal zeggen van de kinderen Israëls: Zij zijn verward in het land; met andere woorden 'kijk, wat ze zichzelf aangedaan hebben, ze zitten in de val en we zullen achter hen aan gaan. Ze kunnen nergens naar toe'.. **die woestijn heeft hen besloten (SV)** Zo dacht hij. Hij ging achter hen aan en God zegt: 'dit is wat er zal gebeuren, dit zal er gebeuren met de Faraö, dit zal hij gaan denken en zien..' net zoals Satan. Er gebeuren allerlei dingen op dit moment, en gebeuren al een tijd, en soms begrijpen we het niet, en soms is het ons ook niet gegeven. Wij moeten *alleen God volgen!* Net zoals hier in dit voorbeeld: je weg hieruit is God te volgen. De weg volgen die God je laat zien, want er gebeuren allerlei dingen die God moet vervullen. God ging bepaalde dingen met de Faraö vervullen om God glorie te geven, om de macht en kracht van de Almachtige God te laten zien. *En er gebeuren dingen in deze eindtijd, die we niet allemaal weten, die te maken hebben met Satan en dat wezen zal weggedaan worden!* Zijn heerschappij zal hem afgenomen worden! En bepaalde dingen moeten bereikt worden. Wij weten het niet allemaal, het gaat over een geestelijke oorlog en sommige dingen laat God niet zien, tot de tijd rijp is. Maar er zijn bepaalde dingen die al een tijdje aan de gang zijn, en God manoeuvreert bepaalde zaken. Hij weet *PRECIES* wat dat perverse wezen zal doen, elke keer dat hij het doet.. net zoals Hij dat van de mens weet. *God staat zover boven ons!* Wij snappen en bevatten niet hoe God de wereld kneedt en vormt, alles dat God al millennia geleden bepaald heeft. Het zal precies gebeuren zoals Hij het wil laten gebeuren, want alles draait om Zijn Familie, en om iedereen in Zijn Familie te brengen in de toekomst. Maar in de toekomst!

Er is dus dat wezen dat rebelleerde tegen God. En er zijn er die hem gevolgd zijn, 1/3de van het engelenrijk is hem gevolgd. En God heeft een plan. God laat niet altijd weten welke stap in dat plan is, want dat maakt deel uit van een proces. En soms denkt Satan dat wij gevangen zitten en komt hij achter ons aan. Dat heeft hij altijd gedaan. Hij denkt dat hij God aan de kant heeft gezet. Wat een verwrongen geest! Hij heeft geen enkel idee van de glorie en de kracht van God Almachtig, die hem geschapen heeft, die hem leven geeft, die hem leven gegeven heeft en hem tijd gegeven heeft om

te bestaan. Ongelofelijk! Satan is niet blij en alles wat er vanaf nu gaat gebeuren en wat er gebeurt is maakt hem niet blijer, want hij verliest en verliest zijn macht, autoriteit en hij wil meer en meer vernietigen. Alles leidt tot... het ene leidt tot het andere en God weet precies wat hij gaat doen. Hij kent zijn geest van binnen en van buiten en weet precies wat hij (Satan) zal doen. Ongelofelijk!

Vers 4 en God zei: **4 En ik zal het hart van Farao verharden**, Ik heb mensen in het verleden horen zeggen, mensen die het niet begrijpen: 'dat is niet eerlijk! God heeft zijn hart verhard. Hij had geen enkele keuze'. O jawel, het draait om de keuze, het gaat altijd om keuzes. Dat is de les: het draait om de keuze! God gaf de Farao de keuze, maar hij wist wat Farao zou doen onder bepaalde omstandigheden.. Hij gaf een plaag, God, door Mozes. En haalde dan de plaag weer weg. Wel, terwijl de plaag er was, wat deed Farao? Hij was een beetje milder... een klein beetje, maar zodra de plaag weg was werd Farao weer zichzelf. Hij maakte dit een heel aantal keer en elke keer ging *zijn hart niet naar God*, hij eerde God niet, wou God niet geloven, wou niet doen wat God zei en werd harder en harder. Dat is een ongelofelijk iets in de menselijke geest.. Daarom in deze eindtijd moet er golf na golf, dicht opeen komen, met een enorme impact om *de mensen enorm te laten schrikken* zodat zij tot berouw zullen komen. Want als er veel tijd is, als het langer duurt, weet je dan wat er zal gebeuren? Weet je wat er zou gebeuren als tijdens de eerste periode, nog 1.260 dagen te gaan, als de dingen op die dag losgebarsten zouden zijn? Als de dingen meer uitgespreid zijn zouden de mensen zichzelf in slaap wiegen, zichzelf proberen te redden. Ze zouden uit het oog verliezen wat ze juist geleerd hadden en er zouden minder mensen door dat proces gered kunnen worden. *En daarom, precies daarom, hebben wij gedaan wat wij gedaan hebben,, wat God ons inspireerde te doen..* een tweedaags vasten, zodat meer en meer mensen berouw zouden kunnen hebben.

Begrijpen wij de geest van de mens en hoe zij denkt? Net zoals de beurzen, (aandelenhandel) als je het kan zien. Ik erger me er zo aan als ik het zie gebeuren. Wij zijn tot het punt gekomen dat mensen zo hebzuchtig zijn, ze geven het zelfs toe: 'hebzucht is geweldig!' Ik val bijna uit mijn stoel als ik dat soort dingen hoor! De beurs.. 'hebzucht is geweldig'.. kunnen wij niet wakker worden? 'als de beurs naar beneden gaat, op de bodem terecht komt, dan willen wij erbij zijn' .. als het helemaal instort, waar de bodem ook is, dan willen wij niets missen.' En men speelt spelletjes. Op en neer, op en neer.. en soms is het zo erg, dat als dat twee jaar geleden gebeurd zou zijn, het nog veel meer ingestort zou zijn. Nu duwen ze de koersen omhoog! Hun leven hangt er vanaf en ze weten het. En wij willen dom en in slaap zijn, 'we zullen er wel uit komen, we zitten onderaan de U'.. heeft de curve een uvorm? 'Snap je het niet? Het is een U-vormige curve en we zitten onderaan de U en het zal wel weer omhoog gaan en we willen het niet missen' Mijn excuses! ☺ Zo denkt de mens, dat is de hebzucht in de mens. En men wil niets mislopen, ze willen er geld aan verdienen! God laat hen dit meemaken, om hen op hun knieën te brengen, want op een dag kunnen ze het niet meer tegenhouden en zal het geen U meer zijn, het zal een V zijn, dat zichzelf niet meer kan omhoogwerken. Op een dag zal het allemaal instorten en het zal niet te stoppen zijn... op een dag!

Des te verder deze dingen opgeschoven worden, naar het einde, .. want kijk, bij de Farao was het uitgespreid over een bepaalde periode. God wist precies hoe hij zou reageren in die periode, maar het moest op een bepaalde manier gebeuren. Kijk, het hangt allemaal samen. *Egypte precies 430 jaar later te verlaten!* God had een plan om dat te bereiken. Er werd dus met Farao gewerkt op een zeer specifieke manier, door specifieke plagen en elke keer werd Farao's hart harder en harder. Ongelofelijk hoe de menselijke geest in elkaar zit, in plaats van berouw te hebben en de kracht en macht van God te erkennen.. keert de mens zich meer en meer tegen God, haat wat er gebeurt, wil niet de kracht van God toegeven. Je schudt je hoofd als je dit leest over Farao. Maar een ieder van ons, als die op diezelfde plaats had gestaan *had precies hetzelfde gedaan!* Dat is moeilijk voor onze menselijke geest om te begrijpen, want wij denken dat wij beter zijn, dat onze natuur beter is...

Dit is dus de mentaliteit. Hij zei: 'zo zal Farao reageren'. **4 En ik zal het hart van Farao verharden, zodat hij hen gaat achtervolgen. Ik zal mijn heerlijkheid bewijzen ten koste van de farao** God zal vereerd en verheerlijkt worden! Niet Satan! Niet de demonen! Zij zullen niet winnen. God zal winnen! Zij zouden dat moeten begrijpen maar dat doen ze niet, en Farao snapte het niet, dat is duidelijk. Satan en de demonen snappen het ook niet... dat is diezelfde geest. En God zegt: **Ik zal verheerlijkt worden** en God zal verheerlijkt worden, aan het eind van deze periode, als Jezus

Christus terugkeert, als het Koninkrijk van God over deze aarde zal komen. Als Zijn macht en kracht over deze aarde zal komen, op een manier die de mensheid nooit gezien heeft, nooit meegemaakt heeft, .. niet de macht van God kan snappen. En wij zijn gezegend om in die tijd te leven! Hoe ongelofelijk. Ik heb het er zo vaak over... Wat een tijd om in te leven! Maakt niet uit over welke tijd je het hebt.. voor mij is er geen tijd zoals deze! Hoe gezegend ben jij om in deze tijd te leven, en te weten wat jij weet? Om op dit moment te leven, om bepaalde dingen te zien gebeuren, om deel ervan uit te maken, van dit deel van de menselijke geschiedenis. Het is ongelofelijk! **Ik zal verheerlijkt worden ten koste van de farao en heel zijn legermacht. Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEER** Jahweh, de Eeuwige ben.' **De Israëlieten volgden dit bevel op (WV)** Nogmaals, wat een ongelofelijk verhaal. Weten ze het direct? Egypte zal een lesje leren. Farao zal niet terugkomen, noch zijn leger, zoals de 10 geboden duidelijk maken. Hij kwam niet terug en er was geen leger meer. Egypte werd in één klap van zijn macht beroofd. Ontzagwekkend verhaal! Ongelofelijke analogie hier. Ze zullen veel meer ontroerd zijn, eens opgewekt, want dan zullen ze het hele verhaal begrijpen. Toen begreep men maar een klein deel van het verhaal.

5 Toen aan de koning van Egypte bericht werd, dat het volk gevlucht was, veranderde de gezindheid van Farao en van zijn dienaren ten aanzien van het volk, en zij zeiden: Wat hebben wij gedaan, dat wij Israël uit onze dienst hebben ontslagen? Ineens wordt het duidelijk. Ja, de eerstgeborenen zijn gestorven, de eerstgeborene van Farao en van de rest van het volk.. van de dieren. Maar nu wordt het hen duidelijk. 'al dit werk dat we hebben en de slaven die wij daarvoor hadden om dat konden doen.. hoe stom zijn wij dat we hen hebben laten gaan!'

6 Daarop spande hij zijn wagen aan en nam zijn volk met zich. 7 Hij nam zeshonderd uitgelezen wagens, ja, al de wagens van Egypte, alle volledig bemand. Het gaat, met andere woorden, over het hele leger **8 Zo verhardde de HERE het hart van Farao, de koning van Egypte,** de hebzucht kwam terug. Ineens.. een beetje tijd heeft hij gehad om te wennen aan het feit dat zijn zoon dood is, anderen hebben ook iemand verloren...en zijn hart wordt weer hart en hij gaat nu achter hen aan.. hij gaat ze terughalen en hij zal in dit proces een heel aantal van hen doden. Zijn hart is dus nog erger verhard, meer dan daarvoor.. door boosheid, bitterheid, door wat er met hem gebeurd was, wat hij meegemaakt had, wat er met Egypte gebeurd was... **zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten zetten hun uittocht voort, door een verheven hand geleid.**

9 De Egyptenaren nu, al de paarden en wagens van Farao, zijn ruiters en zijn legermacht, achtervolgden hen en haalden hen in, terwijl zij gelegerd waren aan de zee, bij Pi-Hachiot, tegenover Baäl-Sefon. 10 Toen Farao naderbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren rukten achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en schreeuwden tot de HERE, soms maken wij van alles mee, wij leven deze manier, we doen waarvan wij overtuigd zijn en ineens is er iets heel moeilijks, er gebeurt iets en het lijkt alsof alles om ons heen instort. En wat gaan wij doen? En wij worden bang. Zij zijn dus bang,.. ze zien het leger aankomen en er is geen uitweg. Je kan de bergen invluchten en misschien kunnen er een paar ontvluchten, je kan je verstoppen... wat doe je? Maar wij allemaal kunnen niet vluchten... de mentaliteit hier.. de manier van denken die wij hebben, soms doen wij precies hetzelfde. Wij trappen in dezelfde val als wij niet oppassen. In plaats daarvan moeten wij onze blik op God gericht houden en weten dat God de weg zal laten zien. Dat betekent niet dat het gezellig zal zijn.. maar God zal je door elke beproeving heen helpen, elke test. Als God jou geroepen heeft, heeft Hij je met een bepaald doel geroepen en Hij zal je er doorheen helpen. Betekent niet dat het een plezierig zal zijn.. maar veel hangt af van de keuzes die wij onderweg maken.

11 en zij zeiden tot Mozes: Waren er soms geen graven in Egypte, dat gij ons hebt meegenomen om te sterven in de woestijn? Naar wie haalden zij uit? Naar arme Mozes. 'wil je ons hier laten sterven?' **Wat hebt gij ons aangedaan door ons uit Egypte te leiden? 12 Hebben wij u dit al niet gezegd in Egypte: laat ons met rust,** Ze zaten niet echt te wachten op de dingen die Mozes zei en deed... net zoals de wereld... zit ook niet te wachten op wat ze horen. Er zijn mensen die luisteren, die niet echt zitten te wachten, maar ze zijn niet zeker... 'wat als.. wat als.. wat als de dingen beginnen te gebeuren? Wat als we aan het eind zijn?' Het knaagt aan ze en na een tijdje zullen ze het kunnen zien, ze zullen berouw hebben en ze zullen in de Kerk zijn. Maar soms is onze reactie niet altijd goed. Wij accepteren niet volledig wat God ons geeft, wat God aan het doen is, en dus is er strijd...

Ze waren dus niet echt blij in het begin, met wat Mozes hen vertelde, maar ze begonnen te volgen, en soms gebeuren dit soort dingen ook met ons. Wij moeten oppassen: houd altijd je blik gericht op God. **Hebben wij u dit al niet gezegd in Egypte: laat ons met rust, en laten wij de Egyptenaren dienen. Want wij kunnen beter de Egyptenaren dienen dan in de woestijn sterven.** Ze moesten veel leren, en eerlijk.. ze hebben het niet echt geleerd, toch? Omdat de tijd niet rijp was om de echte lessen te leren.

13 Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, dat is wat ik zojuist gezegd heb, niet? Want dat is de les! God geeft ons dit: vreest niet! Als dingen om jou heen beginnen te gebeuren en je bent in Gods Kerk.. je hebt Gods geest ontvangen, je hebt de verwekking van Gods geest gekregen met een bepaald doel! Zal je moeilijke dingen meemaken in de komende jaren? Ja! Zal het altijd makkelijk zijn? We hebben altijd de mensen verteld: 'als je gedoopt bent, zal het niet makkelijk zijn. De dingen gaan niet altijd beter!' soms denken we dat alles dan beter zal gaan. Nee, soms zal je hele moeilijke beproevingen meemaken. Niet altijd... *je zal* beproevingen meemaken, ellende in je leven... Dat moet zo zijn, om te groeien, want het draait om jouw geest, wat jouw keuzes zijn, en hoe jij denkt.. Hij zegt: **Vreest niet, houdt stand**, God zal het doen **dan zult gij de verlossing des HEREN zien**, zien wat God doet **die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien.** je zal je over hen geen zorgen meer moeten maken. **14 De HERE zal voor u strijden**, er is strijd in je leven, waarvan de enige weg eruit is, is als God de weg laat zien. God moet het ons laten zien. God moet ons leiden. Wij moeten volgen, wij moeten de keuze maken om te volgen, maar wij moeten die keuzes maken. **De HERE zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.** des te meer je dit herhaalt, dat je bij de Rode Zee staat.. Ik heb een eenvoudig voorbeeld gebruikt, waar iedereen van kan leren: het voorbereiden van een preek, als er een preek gegeven moet worden, moet dat van God komen. Maar er zijn dingen in ons leven, die gebeuren, die wij meemaken, verschillende beproevingen die wij meemaken, dingen die op jouw weg komen.. en jij maakt precies hetzelfde mee, op geestelijk vlak. Je staat voor de Rode Zee: 'wat moet ik doen? Welke weg moet ik inslaan, want ik weet niet wat ik moet doen, om hierdoor te komen?' Houd je blik op God gericht! Gehoorzaam God! *Gehoorzaam God!* zet God op de 1ste plaats en God zal de weg laten zien. En des te vaker dit herhaald wordt in het leven, des te sterker je wordt. Het wordt een deel van je leven, van je denken, van je geest.

Het is net zoals de preken-serie over tienden: dat doe je (tienden betalen)! En na een tijdje maakt dat deel van je uit, het is je leven, iets anders doen zou zo vreemd zijn. En je leert daarvan en je wordt sterker daardoor. Ongelofelijk!

Elke beproeving die je meemaakt, ellende.. moeilijkheden.. je houdt je blik op God gericht. Dat betekent: **houd stand** Houd stand in God, in Gods wegen, in Gods waarheid. **dan zult gij de verlossing des HEREN zien, die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien. De HERE zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.** **15 Toen zeide de HERE tot Mozes: Wat roept gij zo luid tot Mij? Zeg tot de Israëlieten, dat zij voorttrekken.** Wat bedoel je, voorttrekken? De bergen zijn aan beide kanten, de zee en de Egyptenaren achter ons... Waar moeten wij naartoe? Wel, God moest het hen laten zien, niet? **16 En gij, hef uw staf op en strek uw hand uit over de zee en splijt haar;** je zou het een beetje raar vinden, niet? Ok?! **gij, hef uw staf op en strek uw hand uit over de zee en splijt haar** Hij zegt hem wat Hij door hem zal doen, wat Hij zal bereiken. En langzaam begint Hij het te doen, hij gehoorzaamd. Dat doen wij altijd. Wij gehoorzamen God! Je zet God op de 1ste plaats en Hij zal de weg voor je openen, welke weg dat ook is. Hij zal het jou duidelijk maken. Maar jij moet beslissen om God op de 1ste plaats te zetten... en daarin ligt de beproeving die wij hebben, waarin wij getest worden. ... **dan zullen de Israëlieten midden door de zee kunnen gaan op het droge.** **17 Maar zie, Ik zal het hart der Egyptenaren verharderen, zodat zij hen achterna zullen trekken, ze gingen door. Zij gingen achter de Israëlieten aan. Hun mentaliteit.. het is ongelofelijk hoe trots, wat trots kan doen met de geest van de mens. Zij dachten dat zij met velen waren, maar dat begon te veranderen.. en Ik zal Mij verheerlijken aan Farao en aan zijn gehele legermacht, aan zijn wagens en aan zijn ruiters. Zij Zijn Allemaal Gestorven!** Farao inclusief! In tegenstelling wat er in de film 'de 10 geboden' wordt laten zien. **18 En de Egyptenaren zullen weten, dat Ik de HERE ben, doordat Ik Mij verheerlijken zal aan Farao, aan zijn wagens en aan zijn ruiters.**

Het is een patroon, dat deel uitmaakt van mijn karakter vandaag de dag. Ik weet dat dat ook bij sommige van jullie zo is, want ik heb mensen er al over horen spreken. Dat je hebt geleerd dat toe te passen in je leven, dat er situaties zijn dat je voor de Rode Zee staat en je weet niet wat te doen. Tenzij God jou geeft om te weten welke keuzes er zijn, en je plaatst God op de 1ste plaats en dan, ineens, opent de weg zich voor jou. Heb net iets gehoord, vlak voor de dienst, op het laatste moment, opende de weg zich.. zodat die persoon hier kon zijn vandaag. Dat soort dingen gebeuren. Je maakt ellende mee, beproevingen, die je testen tot diep in je binnenste, soms, die kwetsen, die niet fijn zijn om mee te maken.

Er is nog een geestelijk voorbeeld. Voor de meeste mensen, en die nieuwer zijn, je groeit hierin, in het voor de Rode Zee staan. Maar er kan zoveel van geleerd worden, er kan veel van geleerd worden. Maar voor velen moet het nog deel van ons gaan uitmaken: wat we zijn, wie we zijn.

Maar er is een ander geestelijke voorbeeld dat grote betekenis heeft voor ons, onze reis in PKG. Het gaat over het voorbereiden op wat God ons geeft om op voor te bereiden. Het gaat allemaal over Zijn Koninkrijk dat komt en wij kijken uit naar Zijn Beloofde Land, dat is wat wij doen. Zo is het altijd geweest, allen die getrouw zijn geweest, zij **want hij zag uit naar de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwer is. Hebreëën 11: 10 (WV)** En wij doen precies hetzelfde. Wij hebben alleen een beter begrip van hoe die stad is, over de Berg Sion die komt en waar het allemaal over gaat, en de timing van dit alles.

Toen kwamen we aan in een tijd waarin God ons een nieuwe strijdkreet gaf, dat was helemaal in het begin, toen ik dat begon te gebruiken.. Ik herinner me dat we in Perrysburg waren, in Toleda, dat we dat vaak gebruikt hebben, als we tijd doorbrachten met God, op Sabbat, op Vrijdag avond, wij begonnen dat principe te leren en het werd een deel van mij.

Richteren 6 Dit is een zeer belangrijk patroon en voorbeeld voor ons, *meer* dan ik mij realiseerde, tot ik aan deze preken serie begon, dacht aan deze principes en dingen die wij meegemaakt hebben in de Kerk, en we gaan het bestuderen. Nogmaals, nogal ongelofelijk!

Dit voorbeeld hier, het patroon.. dingen waarvan we geleerd hebben, dingen waarnaar wij leven, die een les zijn, en ze staan in het boek Richteren en voor hen was dat fysiek. We kwamen in een tijd waarin God ons een nieuwe strijdkreet gaf, een verhaal dat zo verwant is met wat wij op geestelijk niveau ervaren. In **Richteren 6: 1** .. ik moet denken aan dat wij de 2 boeken hebben, en hoe God ons voorbereid heeft voor nog grotere dingen, die voor ons liggen, maar we gaan nu terug in de tijd en kijken naar wat God met ons heeft gedaan. Wij hebben hier over gesproken in 2007 en 2008, maar nu gaan we terug in het verhaal. **Richteren 6: 1 Maar de kinderen Israëls deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN;** dit is een symbool voor ons, geestelijk, geestelijk Israël. Wij deden kwaad in de ogen van de Heeren, zo erg dat God ons uitgespuugd heeft, dat is wat Hij gezegd heeft. Tegen Laodicea heeft Hij gezegd: **Ik zal u uit Mijn mond spuwen. (Openbaring 3: 16, SV)** Want Hij accepteert niet wat lauw is. Er was dat gedeelte dat totaal koud was, en dat is absoluut niet aanvaardbaar, en zij waren afgesneden. Maar er was een massa mensen die lauw waren. *Iedereen... Iedereen* heeft dit meegemaakt (die in Worldwide heeft gezeten) Er is niemand geweest die niet uitgespuugd is geweest! Dat betekent afgesneden, gescheiden van God, geschieden van de geest van God.

En dat is moeilijk voor sommigen die terug zijn gekomen, dat zij wakker gemaakt zijn uit een geestelijke slaap en komen tot het punt dat zij toegeven: *'Ik ben in slaap gevallen!'* Dat was moeilijk voor mij. IK herinner me een paar preken die ik gegeven heb, en ik had het hier moeilijk mee, er staat 'sluimerend en in slaap vallen'. Ik begon te sluimeren. Ik kon niet toegeven en zeggen 'ik was diep in slaap'. Dat duurde een tijdje. Ik moest het uiteindelijk toegeven en berouw hebben voor God. Ik was in slaap gevallen. Niet een klein beetje aan het sluimeren. Je kan jezelf namelijk geestelijk misleiden en denken 'ik begon wat slaperig te worden, maar ik... 'sluimeren... je weet dat je in slaap gaat vallen, en dan wordt je wakker, maar ik was nog niet in slaap. Wij denken dat we beter zijn... Laodicea.. Ongelofelijk! Rijker dan ik dacht dat ik was, sterker dan ik dacht.. tot God mij eindelijk tot het punt bracht, en zei: 'Nee, je was diep in slaap' en ik moest dat toegeven, en toen werd het duidelijk. 'Ja, ik was in slaap'. Daarna werd het makkelijk. Je kan beter/meer berouw

hebben als je kan toegeven wat je gedaan hebt.. en dan kan God je dingen geven om door te gaan. Want je moet eerst berouw hebben, je bekeren, anders houd je nog vast aan trots. En trots hebben we nog altijd niet afgelegd, toch?!

Richteren 6: 1 (alle verzen SV) Maar de kinderen Israëls deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; dat is een voortdurend iets. Of het nu op fysiek vlak is gebeurd, met Israël, of met de Kerk... op verschillende tijden, verschillende dingen gedaan hebben, meegemaakt hebben. Maar wij kwamen tot het punt dat *wij kwaad deden!* Ongelofelijk! Wij raakten zo verdoofd dat wij niet sterk meer stonden in de dingen die God ons gegeven had, en daar naar werden wij geoordeeld. Ongelofelijk! Diegenen van ons die Gods geest hadden.. om in slaap te vallen is kwaad, het is kwaad! Om lauw te zijn... niet echt slecht, een beetje warm en.. je kan je vinger er in stoppen.. het is warm, niet koud. En wij bedriegen onszelf, door te denken dat warm wel ok is. Nee, dat is het niet! Het is slecht! Lauw zijn is gewoon slecht!! En soms is dat moeilijk voor ons, om de dingen in het juiste perspectief te zien. God zeg dat je *heet* moet zijn! *Deze manier van leven moet je met geestdriftig willen! Je moet vechten voor deze manier van leven!* Als je het op een lauwe manier doet, doe je niet veel moeite, niet veel overtuiging, *je stopt er niet alles in.* Dit is het!

En dus moeten wij deze dingen toegeven, als ze gebeuren in ons leven. En wij moesten tot het punt komen dat wij konden toegeven dat datgene dat Laodicea gedaan had kwaad/slecht was. Het is geen voet bij stuk houden in Gods manier van leven! Wat een schande! Israël kon het niet helpen, wat zij deden, want zij hadden niet de verwekking van Gods geest! Wat een ongelofelijke getuigenis, getuige in ons leven, van wat de Kerk kan doen, met Gods geest. Wij zijn allemaal in staat om in slaap te vallen, zelfs tot op het punt dat wij afgesneden worden van de stroom van Gods geest. Wat is er schandelijker dan dat? Dat is zeer schandelijk! Werkelijk waar... Schande! Maar wij moeten deze dingen leren zien.

zo gaf hen de HEERE in de hand der Midianieten, zeven jaren. Wij hebben geleden, wij hebben geleden voor wat wij gedaan hebben. Wij lijden nog altijd, om wat wij toen gedaan hebben. God heeft ons gezegend, dat wij zover zijn kunnen komen, maar ik moet denken aan het lijden dat er nog altijd is, in het leven van de mensen, tot zij wakker gemaakt worden. Zij zijn zo protestants gaan denken, Zij hebben Gods manier van leven protestants gemaakt, geestelijk, op geestelijk vlak. Zo in slaap en ik kijk uit naar de dag dat zij door elkaar geschud en wakker gemaakt zullen worden.

zo gaf hen de HEERE in de hand der Midianieten, zeven jaren. 2 Als nu de hand der Midianieten sterk werd over Israël, God liet dit toe. Hij zegt: 'je keert je van Mij af? Dan ben je op jezelf aangewezen. Je wil dat Ik ingrijp? Dat zal niet gebeuren. Weet je wat er gaat gebeuren? Wat Ik voorkomen heb dat jullie zou overnemen.. diegenen die jullie land zien? Dit is een sappig land, en ze zullen het willen hebben en Ik zal het niet beletten, Ik zal ze niet stoppen. Ik zal hen niet tegenhouden, zoals Ik in het verleden gedaan heb'. Dat is er wat er nu plaatsvindt. Ik heb al een tijd geleden gezegd: 'Gods hand beschermt niet langer dit land' Alles wat er nu gedaan wordt, waar men voor kiest keert zich meer en meer tegen ons, aldus het erger en erger makend. Als God Zijn zegeningen wegneemt en toestaat dat de mens zijn eigen weg inslaat... God heeft dit land omhoog gehouden. God heeft ons gemaakt tot wie wij zijn. Wij hebben het zelf niet gedaan! Wij zijn gezegend, door de belofte die God aan Abraham, Isaak en Jacob maakte. Wij vinden dat wij het zelf gedaan hebben, wij als volk.

2 Als nu de hand der Midianieten sterk werd over Israël, maakten zich de kinderen Israëls, vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en de spelonken, en de vestingen. Ze verstopten zich. Ze probeerden hun bezittingen te verstoppert, ze probeerden dingen te verstoppert, wetende dat zij elk moment konden binnenvallen en het van hen afnemen. **3 Want het geschiedde, als Israël gezaaid had, zo kwamen de Midianieten op, en de Amalekieten, en die van het oosten kwamen ook op tegen hen.** **4 En zij legerden zich tegen hen, en verdierven de opkomst des lands,** dat is wat zij deden. Zij wilden niet dat Israël ooit nog sterk zou zijn, zij wilden het land beroven, wij wilden het voor zichzelf hebben, ze wilden alles hebben, voor zichzelf. Zo is de menselijke natuur... **tot daar gij komt te Gaza;** een enorm gebied **en zij lieten geen leeftocht overig in Israël, noch klein vee, noch os, noch ezel.** Ze namen alles mee en verwoestten datgene dat ze niet mee konden nemen. Daar gaat het hier over.

5 Want zij kwamen op met hun vee en hun tenten; zij kwamen gelijk de sprinkhanen in menigte, ze verspreidden zich over het land. Als je hoog zou gaan staan, op een heuvel ofzo, kon je ze overal zien, ze kwamen om te vernietigen, alles mee te nemen.. **dat men hen en hun kamelen niet tellen kon**; er waren er zoveel, dat je ze niet kon tellen. Zoveel stipjes.. zoveel, dat ze ontelbaar waren. Net zoals wat God zegt over de 144.000.. je kan het niet tellen, God moet je laten weten hoeveel er zijn, want je kan ze niet tellen, uit de 6.000 jaar.. dat is een ander verhaal.

Zoals het zand van de zee. Het betekent niet het letterlijke aantal zandkorreltjes van de zee. Het laat zien dat het onmogelijk is om te tellen. Hoe kan je dat tellen? Je neemt een handje zand en je begint het uit je hand te laten vallen, maar je kan de korreltjes niet tellen. En deze analogie wordt hier gegeven om uit te drukken hoe enorm veel het er zijn. Er staat .. **dat men hen en hun kamelen niet tellen kon en zij kwamen in het land, om dat te verderven. 6 Alzo werd Israël zeer verarmd, vanwege de Midianieten. Toen riepen de kinderen Israëls tot den HEERE.** Is dat niet ongelooflijk? De dingen zijn al een tijdje aan de gang, de economie gaat naar beneden, daar in Louisiana en die gebieden daar, .. en ze realiseren zich hoe verschrikkelijk het is wat er daar gebeurd en nu .. sommige leiders zeggen nu .. 'wij moeten een dag van gebed uitroepen. Wij moeten nu tot God bidden, want dat is de enige manier dat wij hiervan verlost kunnen worden' Dat is waar, dat is de enige manier. Maar kijk wat mensen moeten meemaken, voordat ze zullen toegeven wat zij werkelijk nodig hebben in hun leven! En zij hebben nog niets gezien. Zij denken nog altijd dat dit wel opgelost zal worden.

Ik moet aan iemand denken die onlangs geïnterviewd werd op TV. 'Ik ben levend uit Saigon (Vietnam) gekomen, heb Katrina (orkaan) overleefd en dit zullen we ook wel overleven'. Nee, dat zal je niet! Nee, dat zal je niet! Maar het is een bepaalde mentaliteit die mensen soms hebben. 'Ik zal het wel overleven, ik heb al veel ellende meegemaakt.. dit zal ik ook wel overleven. De economie gaat op en neer, de beurzen gaan ook op en neer... *op een bepaald punt zal het wel weer OMHOOG gaan!*' Ongelooflijk!

8 Zo zond de HEERE een man, die een profeet was, tot de kinderen Israëls; die zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE, de God Israëls: Ik heb u uit Egypte doen opkomen, en u uit het diensthuis uitgevoerd; 9 En ik heb u verlost van de hand der Egyptenaren, en van de hand van allen, die u drukten; en ik heb hen voor uw aangezicht uitgedreven, en u hun land gegeven; het verhaal herhaald zich, waarom zij zijn wie zij zijn, wat God met hen deed. **10 En ik zeide tot ulieden: Ik ben de HEERE, uw God; vreest de goden der Amoriëten niet, in welker land gij woont; maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest.** God greep in voor hen. Hij zorgde voor hen, vocht hun oorlog, als ze naar Hem keken. Maar als zij kwaad deden, zich afkeerden van Hem, dan liet Hij al het andere toe, omdat ze ongehoorzaam waren. Hij liet hen het resultaat van ongehoorzaamheid ondervinden, het resultaat van lijden. Er werden dingen van hen afgenomen.

11 Toen kwam een Engel des HEEREN, en zette Zich onder den eik, die te Ofra is, welke aan Joas, den Abi-ezriet, toekwam; het gaat over een bepaald gebied, dat van hem was, het was van Joas. **en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om die te vluchten voor het aangezicht der Midianieten.** Hij dorst tarwe, verstopt zich, probeert een gedeelte van de oogst te verstoppert, en hopelijk komen ze daar niet naar toe. Dit is wat hij aan het doen was.. **12 Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot hem: De HEERE is met u, gij strijdbare held! 13 Maar Gideon zeide tot Hem: Och, mijn Heer, zo de HEERE met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? Waarom is dit alles met ons gebeurd? en waar zijn al Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld hebben, zeggende: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte opgevoerd?** Het is net als de dingen die wij meegemaakt hebben. Hoe kon je deze vraag niet stellen? En toch stelden velen mensen zich deze vraag niet.. 'Dit is Gods Kerk! Als dit Gods Kerk is, hoe kan dat dan gebeurd zijn met Gods Kerk?' Maar wetende dat het Gods Kerk is, moesten er antwoorden zijn... want wij zijn Gods Kerk! Hoe komt het dan dat wij dat alles meegemaakt hebben? Hoe kon het dat wij een apostase meegemaakt hebben? Hoe kan het dat er een grote afvalligheid heeft plaatsgevonden? 2 Tessalonicenzen 2! En ineens begon God ons te laten zien hoe deze dingen konden gebeuren, door onze keuzes, door wat wij gedaan hebben. Niet dat het niet met Gods Kerk kon gebeuren, maar door onze eigen keuzes. Wat met ons kan gebeuren... net zoals wat er met

hen gebeurde. God nam Zijn zegeningen weg. God liet ons lijden. Zonder God, wat hebben wij dan? Een apostase! Je valt in slaap, je wordt afgesneden van God en van de stroom van Gods geest in ons leven. Dat is wat je krijgt. En wij hebben deze dingen moeten leren. En God begon met ons te werken, begon ons te roepen, begon ons wakker te maken uit deze dingen en wij moesten dit meemaken, om te leren, om te begrijpen.

Nogmaals, deze dingen worden verteld, omdat God hem laat zien waarom sommige van deze dingen gebeurd zijn. Op dit punt aangekomen is het goed om onze geschiedenis nog eens te bekijken en te zien dat er profetische patronen zijn, van dingen die wij meegemaakt hebben. Het zijn voorbeelden, die belangrijk zijn voor ons, van hoe God met ons werkt, en hoe Hij ons geleid heeft.

Nogmaals, wij hebben allerlei dingen meegemaakt, zoals ik al zei, 2 Tessalonicenzen 2, en wij moesten leren door ervaring en moeilijke dingen, wij moesten terugkijken en begrijpen.

14 Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israël uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?

Doe dit, Als Ik dit doe, zullen jullie succes hebben, ga, en doe wat Ik jullie zeg' **15 En hij zeide tot Hem: Och, mijn Heer! waarmede zal ik Israël verlossen? Zie, mijn duizend is het armste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijns vaders huis.** Hij geloofde dit. En wij kunnen daar van leren, want als wij onszelf hoger schatten, dan kan God ons niet gebruiken. **16 En de HEERE zeide tot hem: Omdat Ik met u zal zijn, zo zult gij de Midianieten slaan, als een enigen man.** Ik moet denken aan onze geschiedenis, de dingen die wij meegemaakt hebben, waar wij het moeilijk mee gehad hebben, hoe wij niet klein wilden zijn, hoe wij niet op ons eentje wilden zijn, geen 'einzalgänger' wilde zijn, net zoals al die andere kleine (kerk) groepjes die er zijn, met hun idiote ideeën.. Wij hebben daar tegen gevochten, wij wilden niet arrogant zijn..

Ik moet denken aan de dingen die wij meegemaakt hebben, en hier wordt Gideon gekweld.. Hoe is het mogelijk! De dingen zien die hij ziet, en wie zij zijn... hoe kan dit gebeuren, hoe kan dit bereikt worden, om deze mensen te slaan, die met zovelen zijn (als sprinkhanen), dat je ze niet kan tellen? Hoe zullen we bevrijd worden? En wij hebben ook zulke dingen meegemaakt; 'hoe in hemelsnaam kan een werk gedaan worden? Wie zijn wij?' God heeft ons tot het punt gebracht dat Hij ons heeft laten zien wat wij zijn, maar we konden het niet zien, wij gingen gewoon vooruit. Het is een ongelofelijke reis geweest, werkelijk waar. Ik ben verbaasd en ik verbaas me erover wat God heeft gedaan, en ik hoop dat jullie je ook zo voelen, want dat is jouw kracht, als je het kan zien. Des te meer je het kan zien, des te sterker wij zijn. En dat is wat God ging doen, zoals Hij zegt **als een enigen man**.. dat betekent in eenheid, in overeenstemming, in hoe je het doet en hoe je vooruit gaat.. met een doel en een focus. Daar gaat dit alles over! God zegt dat je het zo moet doen.. 'ALS EEN' De realiteit is dat het niet op een andere manier gedaan kan worden, en God zal het op die manier doen.

Wij hebben veel bereikt. Wij hebben strijd na strijd moeten leveren. Ik moet ook denken aan dat wij weerstand geboden hebben. Kijk, in het begin is Gideon helemaal niet zo blij met het feit dat hij deze dingen moet doen. Hij doet het, maar hij is er echt niet blij mee. Ik was er ook niet blij mee, en sommigen onder u, die al heel lang in de Kerk zijn... jullie waren ook niet echt blij met sommige van deze dingen. Wij wilden bij een grote groep zijn, wij wilden datgene hebben *dat we vroeger hadden en dat ons afgenomen was*.. En wij worstelden daarmee. Ik moet denken aan dat jaar, ik denk dat het in 1997 was, toen we naar verschillende Feesten gingen, voordat wij zelf ons eigen Loofhuttenfeest organiseerden. Dat was het laatste wat ik zou willen doen, want ik vond dat dat zo verschrikkelijk arrogant zou zijn. Wie ben ik? Wie zijn wij? Dat wij een Loofhuttenfeest zouden *organiseren*? Om uit te maken waar God Zijn naam plaatst? Wel, God plaatste Zijn naam daar, maar wij zagen het alleen nog niet. Wij wisten het nog niet, dus gingen wij naar allerlei andere Feesten, (van verschillende splinterkerken) maar er was daar niets. Wij kwamen gedesillusioneerd terug! En toen ineens gaf God ons moed, door de dingen die wij meemaakten. 'News Watch'.. wij zagen de resultaten.. God begon ons moed te geven!

Het is ongelooflijk wat Gideon meegemaakt heeft. Laten we verdergaan met het verhaal. **17 En hij zeide tot Hem: Indien ik nu genade gevonden heb in Uw ogen, zo doe mij een teken, dat Gij het zijt, Die met mij spreekt.** Voor mij heeft dit een enorme betekenis.. op een bepaald moment maakte ik dit mee, in mijn persoonlijke relatie met God. Het ging over het leiderschap en waarom God mij had doen opstaan, het werd duidelijk voor mij. God begon het mij te laten zien en ik bood weerstand. Het was moeilijk. Ik bood weerstand aan datgene wat er in het 1ste boek staat, zoals ik al zo vaak gezegd heb, wat er op de achterpagina staat. Ik wou het niet schrijven, maar ik wist dat ik het moest doen, net zoals ik wist dat God mij op Vrijdagavond een preek gaf, die zo duidelijk voor mij was. Het was er en God gaf het, en het was zo duidelijk. Maar dat betekent niet dat onze menselijke natuur altijd volgt. En soms hadden wij het moeilijk, met waar God ons heen leidde.

Het was in 2003 toen ik het 1ste boek begon te schrijven, 'De Geprofeteerde Eindtijd'. En als deel van de inspiratie die ik kreeg om het boek te schrijven, liet God Laura en mij verschillende delen van de wereld bezoeken, waar de apostel Johannes en Paulus ook geweest waren en delen van de Bijbel geschreven hadden. Het was zeer ontroerend. Wij gingen op een cruise in de Middellandse Zee eind 2003, omdat dat het makkelijkste was voor ons om die bepaalde gebieden te bezoeken. Vooral de gebieden in Turkije, de oude ruïnes van Efezen. Het was zeer ontroerend om daar te zijn, waar Paulus gewandeld had, waar Paulus onderwezen had.. Ook de verschillende locaties in Griekenland, dat gedeelte van Athene, het was bijna alsof je de dingen kon horen, toen Paulus daar was en wat hij zei. 'Deze 'onbekende God' die ik gezien heb, die jou gegeven wordt.. Ongelooflijk! En ze wilden hem horen en het is een ongelooflijk ervaring. Ik krijg er kippenvel van, als ik er aan denk..

De tour op het eiland Patmos heeft de grootste impact op ons gemaakt, zeer inspirerend. Aan het begin van de reis was het nog niet zo duidelijk waar we heen gingen. We hadden het over Efezen, dat we daar heen zouden gaan, naar Athene en andere plaatsen en zelfs toen we het hadden over een tour op Patmos .. raakte het ons pas later. We zouden gaan, daar waar Johannes geweest was, waar Johannes in de gevangenis gezeten had, waar Johannes het boek Openbaring gegeven was, en begrip kreeg over het boek Openbaring.. wat hij moest schrijven enzovoort...waar hij in de gevangenis gezeten had. Het was op een Sabbat, en toen het schip zich klaarmaakte om Patmos te verlaten sprak ik met God in gebed, dat zeer gelijkaardig was op geestelijk niveau: het was een duidelijk teken hoe ik Hem moest dienen, en Hij maakte mij dat heel duidelijk. Net zoals wat Gideon deed. Er knaagde nog altijd iets in mijn geest.. en je begint iets te zien dat nogal eng is. Ik bedoel.. als je er aan begint te denken, wat er geschreven moet worden, en waar je over moet schrijven. In ieder geval, sommige van deze dingen kwamen naar boven en ik denk dat het goed is om een paar zaken te lezen uit het boek, want ik heb erover geschreven in hoofdstuk 5. Ik was nog niet ver met het boek, maar ik begon hoofdstuk 5 te schrijven, over dit voorval. Ik denk dat het inspirerend is.

Het is Hoofdstuk 5, en de titel is 'De Opening van de Zegels van Openbaring' Ik ga er vandaag uit lezen, omdat dit deel van onze geschiedenis een grote betekenis heeft voor mij, en het past precies in een patroon van wat Gideon meemaakte. God werkt met mensen op een specifieke manier, om ons te kneden en vormen, om ons moed te geven, om ons kracht en sterkte te geven, durf, om te doen wat Hij heeft gedaan. Je kan het niet één, twee, drie doen.. je moet eerst bepaalde zaken meemaken. Gideon moest bepaalde zaken meemaken, voordat hij kon doen wat hij moest doen. Hij kon het niet zomaar de volgende dag gaan doen, want het zat nog niet diep in hem! En het zat ook niet in mij, en ook niet in jou. Laten we het lezen...

Het tijdstip waarmee het schrijven van dit hoofdstuk samenvalt, is voor mij persoonlijk van grote betekenis. Dit hoofdstuk behandelt de opening van de eerste zes zegels van Openbaring. Zoals we zullen uitleggen, waren deze zes zegels reeds geopend ten tijde dat dit boek geschreven werd. Het laatste, het zevende zegel, moet nog geopend worden. Dan zal de grote fysieke verdrukking beginnen.

Het was niet zo groot. Je weet wat wij in het verleden geleerd hebben, bepaalde patronen waarnaar wij leefden, en wat wij dachten... dat is niet zo makkelijk om te veranderen. Bepaalde dingen die wij dachten over Jezus Christus, dat Hij zou wederkeren op Trompetten .. en ineens.. Ik moet denken aan die preek op Pinksteren. Hoe *stom* waren wij geweest! Maar je kan de dingen niet zien, tenzij

God het je geeft. Net zoals het garfoffer, na de Sabbat de Dagen.. de dagen van Ongezuurde Broden, als het garfoffer bewogen wordt voor God, een beeld voor Jezus Christus.. en de beweegbroden.. Hoe konden we het anders..? De dag dat het aangenomen moet worden door God? *Wie zijn de beweegbroden? DAT ZIJN WIJ !* de 144.000! En hoe kon je dat op een andere dag doen? Maar wij hebben dat gedaan, omdat wij het niet begrepen. Zoveel onbegrip hadden wij over zoiets simpels. De beweegbroden, net zoals het garfoffer, moeten op een zeer specifiek moment gebeuren. Ik sta nog altijd versteld van het feit dat wij het niet konden zien. Maar weet je, je kan het niet zien, tenzij God het je geeft. En nu ben ik er stomverbaasd over. Het is veel belangrijker omdat het zo veel betekenis heeft. Wat een belangrijk iets om te begrijpen; Jezus Christus keert terug op Pinksteren, op de dag *die het bewegen van de beweegbroden afbeeldt, die geaccepteerd worden door God!* ongelofelijk... teruggaand naar het verhaal...

De beste manier om dit hoofdstuk te beginnen, is met de aanhaling van het vers dat het schrijven van dit hoofdstuk voor mij persoonlijk zo betekenisvol maakt.

"Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods en het getuigenis van Jezus.

Is het niet ongelofelijk waar wij nu zijn? De getuigenis, het woord getuige en wat God heeft gegeven, als symbool, van wat met Johannes gebeurd is. Dat ik helemaal niet klaar was om dit te ontvangen, maar dat God mij geleidelijk aan een duwtje heeft gegeven, zodat ik het kon ontvangen. En deze dingen... ik weet dat jullie het weten, maar er zijn er sommigen die luisteren die het misschien niet weten. Niet gezegd uit trots, maar in nederigheid, uit ontzag voor God, voor hoe God met ons werkt. Het is zoals het is. Het is de realiteit; zo doet God de dingen.

Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira, en naar Sardes, en naar Filadelfia en naar Laodicea" (Openbaring 1:9-11)

Deze verzen zullen later nader worden uitgelegd. Eerst moeten we er op wijzen dat Johannes zich op het eiland Patmos in de Egeïsche Zee bevond, toen God hem dit visioen gaf over de dingen die in het boek Openbaring opgetekend moesten worden. Johannes kreeg een visioen over de dingen die in de eindtijd zouden gebeuren en die zouden leiden tot de wederkomst van Jezus Christus en de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde.

Mijn vrouw en ik zijn momenteel op een cruise. We bezoeken enkele van de streken waar Johannes en Paulus reisden. Terwijl ik dit schrijf, kan ik uit de patrijspoort van mijn kajuit het eiland Patmos zien liggen. Vandaag, op de wekelijkse Sabbat, hadden we de gelegenheid het eiland Patmos te bezoeken. Het is voor mij persoonlijk zeer aangrijpend te beseffen wat God zo'n 1907 jaar geleden aan Johannes gaf.

Gedurende de afgelopen zeven jaar heeft God mij de diepere betekenis geopenbaard van het visioen dat hij aan Johannes gaf. Er zijn honderd tijdscycli van negentien jaar voorbijgegaan, sinds de tijd dat Johannes dit visioen optekende tot de tijd, dat God de betekenis en de timing van de opening van de zegels van Openbaring begon te onthullen. Nu, zeven jaar later, wordt dit boek geschreven om die openbaring te verkondigen en te getuigen dat de eerste zes zegels reeds geopend zijn. Er rest nog slechts een korte tijd voordat het zevende en laatste zegel geopend zal worden.

Ongelofelijk wat wij meegemaakt hebben, hoe we tot dit punt kwamen, en wat wij sindsdien meegemaakt hebben. De dingen gebeuren snel en soms lijkt het of het heel langzaam gaat.

Dit heeft voor mij persoonlijk een diepe betekenis. Het doet mij denken aan Herbert W. Armstrongs persoonlijke ervaring. Het raakte hem toen hij zich realiseerde dat hij persoonlijk door God gebruikt werd om na 1900 jaar (honderd tijdscycli van 19 jaar), van onderdrukking opnieuw de boodschap van het Evangelie over de gehele wereld uit te zenden.

Het bewijs dat dit boek waar is - dat het de openbaring van God zelf is - zal binnenkort bevestigd worden wanneer het zevende zegel geopend wordt en de twee eindtijdgetuigen ten tonele verschijnen. Indien de dingen die in dit boek geschreven staan nu niet spoedig gaan gebeuren, dan is alles wat hier geschreven staat onwaar en ben ik niet meer geloofwaardig.

Het is heel makkelijk voor mensen die ons haten.. 'kan je niet nog wat wachten? Wat hebben wij gezegd? 2012? Ben je bang voor de dingen die er zullen gebeuren?' Ongelofelijk!

De Zegels worden Geopend in de Eindtijd

Het boek Openbaring begint en eindigt met krachtige verklaringen die getuigen van het door God gegeven gezag over wat hier geschreven staat. Het begint met de woorden: "De openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen, hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven" (Openbaring 1:1).

Hier staat dat dit een openbaring is van Jezus Christus en niet van Johannes. Er staat ook duidelijk vermeld dat dit door God aan Jezus Christus werd gegeven om de dingen te tonen die weldra zouden geschieden. Die dingen zouden niet plaatsvinden in Johannes' tijd of gedurende de generaties die daar onmiddellijk op volgden. De diepere betekenis van deze woorden ligt in de korte tijdspanne, die – zowel profetisch als letterlijk - nodig is voor de vervulling van deze dingen nadat de eindtijdgebeurtenissen waarvan in Openbaring wordt gesproken, zich beginnen te ontvouwen.

"Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven. Deze heeft van het woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft" (Openbaring 1:1-2).

Vers twee gaat verder met te verduidelijken dat wat Johannes op het punt stond op te tekenen, een getuigenis was van het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Geen enkel ander bijbelboek begint met een dergelijke nadruk van autoriteit, die verkondigt dat wat hier werd opgetekend een directe getuigenis van God en Jezus Christus is.

Misschien heeft het niet zo'n impact op jou, dan op mij. Geen ander boek heeft zo'n kracht, zo'n autoriteit die God gegeven heeft, over wat er zal gebeuren, met zulke woorden.

Wat in Openbaring geschreven staat, is van groot belang voor de onthulling van Gods plan en werk gedurende de afgelopen 6.000 jaar, alsook voor de overgang naar een nieuwe wereldorde die zal volgen in de 1.000 jaar dat zijn Koninkrijk op aarde zal regeren.

Het laatste hoofdstuk herhaalt het belang van deze dingen die in Openbaring gegeven worden: "En Hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig, en de Here, de God van de geesten der profeten, heeft zijn engel gezonden om zijn knechten te tonen hetgeen weldra geschieden moet.

Geschreven bijna 2.000 jaar eerder, 1.900 jaar eerder.. dat is een lange tijd. Want het gaat over de tijd waarvoor het geschreven is, onze tijd.

En zie, Ik kom spoedig, Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart!" (Openbaring 22:6-7).

Als deze dingen bij de opening van de zegels van Openbaring gaan gebeuren, zal het niet lang meer duren voordat Jezus Christus terugkomt. God heeft door zijn getuigenis geboekstaafd dat dit zo is en dat zijn woorden "getrouw en waarachtig" zijn.

En broeders, ik hoop dat deze dingen inspirerend zijn voor jullie... om terug te gaan, en deze dingen nog eens te bekijken... in welke tijd wij ons nu bevinden, het boek Openbaring is geschreven voor onze tijd. En soms kunnen we iets lezen, of we lezen het zo vaak, we denken er zo vaak aan, dat we de belangrijkheid en grootsheid beginnen te verliezen van wat God gegeven heeft, als we niet oppassen. Dit is zeer diepgaand, werkelijk waar.

“Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David,

De nakomeling. Hij had niet eerder geleefd. Hij wist wie Hij was. Hij wilde dat iedereen ook wist wie Hij was.. dat Hij afstamde van David.

de blinkende morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens, om niet. Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn” (Openbaring 22:16-19).

Dat zijn krachtige woorden. Als iemand maar enige vrees heeft.. dit zijn krachtige woorden, die God geeft.. en je wilt dus niet iets doen dat ook maar enigszins aanmatigend is voor God.

Al deze woorden houden een krachtige getuigenis in over de autoriteit en de kracht van de almachtige God en zijn Zoon Jezus Christus. Wanneer hun woorden geopenbaard gaan worden, kunnen zij die ze ontvangen en de waarheid ervan verstaan,

Zoals vandaag, Laura las me een deel voor uit het 2de boek, dingen waarvan het haar op haar armen rechtop ging staan. Zij las het me voor, dingen die er in dat boek staan. Laat me je dit vertellen, er staan dingen in dat boek geschreven die zullen gebeuren, die wij nog niet volledig begrijpen.. en ze zullen duidelijker worden naarmate we voortgaan. Dingen die wij meegemaakt hebben.. die zij voorlas.. Dingen die wij meegemaakt hebben, die God heeft laten gebeuren, die er geschreven staan, nog voor ze begonnen te gebeuren. Naarmate we vooruitgaan zullen we meer en meer geïnspireerd worden door wat God doet en hoe Hij het doet, net zoals Gideon, net zoals de mensen die ons voorgedaan zijn, in het verleden, die zo ontroerd waren door wat God doet en hoe Hij het doet.

zich met deze boodschap voor ogen aansluiten bij de gemeenschappelijke roep: “Kom Here Jezus!”.

Zoals reeds is verklaard, bevestigt en voert het eerste hoofdstuk van Openbaring aan wat Johannes gegeven gaat worden. De macht en autoriteit van wat hij gaat schrijven, komt rechtstreeks van God.

Uit ‘De Geprofeteerde Eindtijd, pagina’s 139 – 142)

Dat is wat wij doorlopen hebben. Dat is waarom ik dit lees, om te laten zien dat alles wat wij gedaan hebben in het verleden... God brengt ons daartoe, en wij hebben een groter vertrouwen dan, dat datgene wat gegeven wordt van God komt. Je leeft jouw leven op die manier. En er zijn dus types, patronen van dingen: op die manier werkt God met ons en dat zal zo blijven gebeuren.

Toen heb ik dat gedeeld met de Kerk, verteld aan de Kerk, omdat het mij zo motiveerde, het ontroerde mij.. wat ik meemaakte in mijn leven op dat moment en dat er analogieën zijn, zodat jij gekneet en gevormd kan worden.. iets dat nog geen deel van jou uitmaakt. Dat vergt tijd. Het vergt tijd, voor de dingen deel van jou uitmaken.

En zo was het ook voor mij, het duurde een tijd voor ik met durf kon zeggen: 'ik ben een profeet'. De eerste paar keer dat ik het zei was het moeilijk om de woorden uit te spreken, maar ik wist dat ik het moest doen. Ik wist dat God het mij gegeven had om te doen. Totdat je bepaalde dingen in je leven doormaakt, totdat het een deel van jou is, hoe de weg ook is die God ons geeft, Hij moet ons erdoor helpen.

Richteren 6 laten we verder gaan. Binnen het timeframe dat God mij onthulde, moest ik Hem op een grotere manier dienen, Zijn Kerk leiden, als profeet, want dat is wat Hij mij begon te laten zien. Dat gebeurde er tijdens die reis. Zelfs toen kon ik de volledige impact niet begrijpen. Ik kon het niet accepteren. Ik argumenteerde met God. Daar kwam het eigenlijk op neer. Ik wilde dat niet in een boek schrijven. Ik wist wat Hij mij gaf, en ik wist wat ik moest schrijven (in dat 1ste boek) en daarom.. toen alles achter de rug was, moest ik het schrijven, als profeet, met geïnspireerde interpretatie. Ik kon niet accepteren dat ik een profeet was. Ik vocht er tegen en God moest mij dus verschillende dingen laten meemaken.

Een beetje een tegenhanger van Johannes... en normaal, broeders.. deze dingen deel ik met u, net zoals Gideon deelde met zijn mensen, zoals alle mensen, die God ooit geroepen heeft: het gaat over wat God doet en hoe God het doet. Het gaat niet om mij, het gaat niet om individuen, het gaat niet over mensen... met trots en hoogmoed, het gaat over de taak die ons gegeven is te doen. Het gaat, als je de betekenis van de 2 getuigen begrijpt... ik heb proberen over te brengen aan de Kerk dat wij *allemaal* een getuige zijn in deze eindtijd. Zoals God tegen Gideon zei: 'als één man moet je dit doen'. Wij moeten allemaal dezelfde geest hebben en God geeft ons, Hij roept ons, om een getuige te zijn. Hij heeft velen geroepen om een getuige te zijn in deze eindtijd, van wat wij meemaken. Jouw ervaringen zijn allemaal anders, in je familie, in je omgeving, waar ter wereld jij ook woont. God heeft mensen uit allerlei gebieden geroepen, om een getuige te zijn in hun omgeving, waar zij ook wonen.

Richteren 6: 14 (SV) Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israël uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden? Wij leren meer en meer dat God ons gezonden heeft, je hebt grotere moed des te meer je God in jouw leven ziet werken. Als jij begrijpt en meer en meer ondervindt dat God in jouw leven werkt, geeft dat jou grotere durf, om te doen wat je moet doen, in je familie, gezin, omgeving.. waar je ook bent, welke strijd je moet meemaken. Het geeft jou de mogelijkheid, de durf om op te staan en toe te geven *wie wij zijn! JA IK MAAK deel uit van de Kerk van God – PKG!* En daar ben je dankbaar voor, niet trots, maar dankbaar! Want soms, in het verleden, wilden wij niet dat men wist dat wij deel uitmaakten van de Kerk...

15 En hij zeide tot Hem: Och, mijn Heer! waarmede zal ik Israël verlossen? Zie, mijn duizend is het armste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijns vaders huis. 16 En de HEERE zeide tot hem: Omdat ik met u zal zijn, God doet dingen in ons leven om ons te laten zien dat Hij met ons is, Hij geeft ons dingen, bemoedigingen. Ik hoop dat wij *zien* wat God ons gegeven heeft, die ons bemoediging geven, waar wie wij zijn. Om te weten dat er geen andere weg is dan de weg die God ons geeft. En daar gaat dit verhaal over.. types en patronen. **zo zult gij de Midianieten slaan, als een (enigen) man. 17 En hij zeide tot Hem: Indien ik nu genade gevonden heb in Uw ogen, zo doe mij een teken, dat Gij het zijt, Die met mij spreekt. 18 Wijk toch niet van hier, totdat ik tot U kome, en mijn geschenk uitbreng, en U voorzette. En Hij zeide: Ik zal blijven, totdat gij wederkomt.** Hij wil een offer brengen. Er zijn verschillende dingen die ons soms duidelijk worden. Voor mij is dit een werk dat constant doorgaat, het boek schrijven, uitgeven en het dan verspreiden. Het laatste half jaar van 2004 begonnen wij het 1ste boek 'De Geprofeteerde Eindtijd' te drukken en verspreiden. We begonnen het boek te promoten door een advertentie te zetten in 'Readers Digest'.. Sommigen onder u.. herinneren jullie je dat? Dat is wat wij eerst begonnen te doen. Waarom? Omdat we daar ervaring mee hebben. Wij wisten dat we dat in het verleden hadden gedaan, als Mr Armstrong iets deed, gebruikte hij 'Readers Digest'. Dus gebruikten wij ook 'Readers Digest'. Wij realiseerden ons niet dat het internet een veel krachtiger wapen was. Het duurde niet lang voor wij dat ontdekten. En toen adverteerden wij niet meer in 'Readers Digest'.

Wij begonnen het boek te promoten door advertenties te plaatsen in de Amerikaanse uitgave van 'Readers Digest'. Ook plaatsen wij advertenties in Canada, Australië en Nieuw Zeeland. De reacties in Australië en Nieuw Zeeland dwongen ons een drukker voor het boek te vinden in Nieuw Zeeland, zodat het boek daar gedrukt kon worden, zodat we een hoop geld bespaarden, door de boeken niet meer vanuit Amerika te versturen. Dat was veel goedkoper, daar drukken. God gaf ons elke keer een klein beetje meer en wij werden bemoedigd door wat we zagen dat God aan het doen was. Ongelofelijk wat er begon te gebeuren. Wij waren *niets! De kleinste* in Menasse, dat is wat Gideon/Jozua zei. Ik ben de minste. Wij.. kijk hoe klein we waren en we zijn nog altijd klein, maar wij begonnen ongelofelijke dingen te doen. Wij begonnen dingen te doen, waarvoor God ons de middelen gaf.. absoluut fenomenaal! Met zo'n kleine groep mensen! Ongelofelijk!

En na de inspanningen met 'Readers Digest' begonnen wij met het gratis aanbieden van het boek op het internet, en op de website: www.the-end.com. Het resultaat daarvan was dat het boek naar vele lezers in vele landen verstuurd werd, en al heel snel werd het boek naar meer dan 100 landen verstuurd. Heel snel, door het internet. Ongelofelijk wat er gebeurde! En deze methode, het internet, was veel krachtiger en wij begonnen .. God begon ons dit werktuig te laten zien, dat gebruikt moest worden. Net zoals bij Mr Armstrong.. hij vertelde over hoe hij begreep welke werktuigen God hem gegeven had op zijn weg. Dat er krachtige werktuigen waren, om het evangelie te verkondigen, dat nooit eerder op die manier gebeurd was. de drukpers alleen al, laat staan de radio! En kijk wat God daardoor deed. En toen werd het internet een krachtig werktuig, zodat zo'n kleine groep grootste dingen kon doen, ongelofelijk!

Begin 2005 werd het duidelijk dat we zover als we konden gekomen waren en dat we gewoon voort zouden gaan, totdat God duidelijk zou maken wat de volgende stap zou moeten zijn.

Laten we verder lezen, er staat hier in vers **Wijk toch niet van hier, totdat ik tot U kome, en mijn geschenk uitbreng, en U voorzette. En Hij zeide: Ik zal blijven, totdat gij wederkomt. 19 En Gideon ging in, en bereidde een geitenbokje, en ongezuurde koeken van een efa meels; het vlees legde hij in een korf, en het sop deed hij in een pot; en hij bracht het tot Hem uit, tot onder den eik, en zette het nader. 20 Doch de Engel Gods zeide tot hem: Neem het vlees en de ongezuurde koeken, en leg ze op dien rotssteen, en giet het sop uit; giet het erover uit en hij deed also. 21 En de Engel des HEEREN stak het uiterste van den staf uit, die in Zijn hand was, en roerde het vlees en de ongezuurde koeken aan; toen ging er vuur op uit de rots, en verteerde het vlees en de ongezuurde koeken. En de Engel des HEEREN bekwam uit zijn ogen.** Hij gaf hem bemoediging maar het was niet alle bemoediging die hij nodig had, hij was nog altijd niet klaar.. *hij was nog altijd niet klaar om te doen wat God hem gegeven had te doen, vanaf het begin.* God deed verschillende dingen met hem, snel, die een type en een patroon zijn, van dingen die wij hebben moeten meemaken, een beetje langzamer, om te komen waar we heen gingen, om te doen wat wij moesten doen. En God moet ons trainen, ons kneden en vormen. Dat is wat Hij doet, Hij kneedt en vormt ons en het is ontzagwekkend hoe God met ons werkt, met onze geest, want het heeft allemaal te maken met de geest en ons antwoord op God, en de kracht die wij van God ontvangen, de macht van God om de taak uit te voeren.

22 Toen zag Gideon, dat het een Engel des HEEREN was; en Gideon zeide: Ach, Heere, HEERE! daarom, omdat ik een Engel des HEEREN gezien heb van aangezicht tot aangezicht. 23 Doch de HEERE zeide tot hem: Vrede zij u, vrees niet, gij zult niet sterven. 24 Toen bouwde Gideon aldaar den HEERE een altaar, en noemde het: Jaweh Shalom De HEERE is vrede! het is nog tot op dezen dag in Ofra der Abi-ezrieten.

Ik moet aan het patroon denken, patronen, waarmee God met ons werkt, in ons leven, en de dingen die wij meegemaakt hebben. En wij gingen voort, kijkende naar onze geschiedenis. Er werd een offer aan God gegeven, wat wil God van ons? Ons leven! Dat is het offer, wat wij doen in het dienen van God en dan gaan wij voort en ons leven is van God en wij blijven dat offeren, aan God en gaan de richting op die God wil dat wij opgaan. Wij weten niet precies waar wij heen gaan, wij begrijpen niet volledig wat God aan het doen is, maar dat is wat wij offeren. God kijkt naar die offers in ons leven, en wij blijven voortgaan ...

Wij offeren werk aan God, wij volgen God, waar Hij ons ook heen leidt. En zoals God Mr Armstrong zegende, om doctrines in de Kerk te brengen.. God maakt heel duidelijk dat *hij* het was, dat Mr Armstrong inderdaad de dienaar was die Zijn mensen zou leiden. Er waren dingen die God Mr Armstrong gaf, keer op keer, en de waarheid herstelde aan de Kerk. Ik moet denken aan de doctrine van de geest in de mens, toen ik pas in de Kerk kwam in 1969. een van de eerste dingen stonden in het boek 'Het Ongelofelijk Potentieel van de Mens'. Mr Armstrong begon te begrijpen dat er een geest in de mens is, dat ons onderscheid van het dierenrijk, en dat komt door de geest, waarmee God communiceert in onze geest. snap je? Er zijn dingen in het verleden gebeurd, waarbij God engelen zond, of Melchizedek kwam, of Hij stuurde verschillende engelen om verschillende dingen te vertellen, verschillende dromen waarvan wij kunnen lezen. En er zijn dingen die God op verschillende manieren gedaan heeft, op verschillende momenten, maar nu begint God op duidelijke manier te laten zien hoe God met de Kerk werkt. Een geest, en God communiceert door Zijn geest, de Heilige geest, in jouw geest, en koppelt dat aan Zijn geest, als wij verwekt zijn met Zijn geest.. een geestelijk leven begint te groeien in ons.

Wij begonnen iets te begrijpen dat geen enkele van de apostelen ooit begrepen hadden. God begon dingen aan Mr Armstrong te onthullen die verder gingen dan we ooit begrepen hadden, of de Kerk ooit begrepen had in het verleden.

Ik moet denken aan Pinksteren, toen dat aan bod kwam in 1974.. een paar jaar later en ik moet denken aan hoe de Kerk daarop reageerde. Want weet je, de Kerk.. niet de hele Kerk reageerde goed op 'de geest in de mens', want sommige dienaren waren al afgedwaald en deden hun eigen ding, zelfs toen al. Er waren er een aantal die de Kerk verlieten, er zijn mensen die toen de Kerk verlieten, zij beschuldigden Mr Armstrong: 'u onderwijst dat de mens een onsterfelijke ziel heeft!' hij heeft nooit zoiets gezegd! 'ik ben nieuw in de Kerk en ik kan dat zien, wat hij zegt... wat is er mis met jou?' Iemand die nieuw is in de Kerk, een baby in de Kerk, kon zo goed begrijpen wat hij zei, door Gods geest. Dat maakt duidelijk waarom iemand het niet kan zien, omdat zij afgedwaald zijn. Ze kunnen het geestelijk niet meer zien, terwijl ze dat wel hadden moeten zien. Daar is geen excuus voor! Zij zouden duidelijk hebben moeten zien waar hij het over had, dat al de anderen wel konden zien.

Ik heb een periode meegemaakt waarin ik zag dat de Kerk waarheid ontving, iets dat zij nooit eerder begrepen had: een nieuwe waarheid, die de Kerk nooit had begrepen, en dat was opwindend. En toen, ineens, in 1974.. kwam Mr Armstrong tot het punt dat.. God testte de Kerk, om te zien wat ze zou doen, en Hij wist *precies* waar het op zou uitdraaien, en bepaalde zaken waren er al aan het gebeuren: wat rumoer, aardbevinkjes, wat opschudding in de Kerk, waarvan geprofeteerd stond dat ze zouden gebeuren. En de liefde van sommigen begon te verkillen toen. En Mr Armstrong begon te begrijpen dat Pinksteren niet op een Maandag was. De Joden hadden daar zo'n rotzooi van gemaakt. En soms weten wij niet beter, wij hadden namelijk een aantal dingen van hen gekregen. En dus begonnen wij te begrijpen dat nee, het is niet op een Maandag maar op een Zondag, altijd op een Zondag. Er waren dienaren en hele Kerken die weggingen. Op sommige plaatsen ging de hele gemeente weg, ze verlieten de waarheid, ze verlieten de Kerk. Maar het oorspronkelijke Lichaam ging verder, werd sterker daardoor. Wij werden sterker door het begrip van sommige van die dingen.

En deze dingen maken het duidelijk, kijk, als je iets ziet dat God heeft onthuld door Zijn apostel, dan versterkt dat jouw vertrouwen, jouw durf en jouw geloof. *God werkt door één man, die de Kerk leidt, begeleidt en bestuurt! Zo werkt God!* En wij begrijpen dat als we iets horen van iemand anders, een evangelist of iemand die een één of ander idee heeft, zoals sommigen gedaan hebben.. dat je hen niet volgt, zoals sommigen deden in 1974. De mensen die het niet eens waren met de Kerk over Pinksteren, en zij begonnen hun eigen ideeën te prediken en ze begonnen andere zaken over de Sabbat binnen te brengen. Ze probeerden de mensen toen al terug te laten gaan naar de Zondag. Het is ongelofelijk wat wij meegemaakt hebben.

Nogmaals, God begint groter vertrouwen, durf te geven, door deze dingen die wij kunnen zien. Ik moet denken aan wat Hij ons gaf in het voorjaar van 2005.. In Nieuw Zeeland werden een aantal vragen gesteld over Jezus Christus, over Zijn eeuwig bestaan en we hadden toen een speciale

Sabbat, een speciale Bijbelstudie, omdat er diverse vragen gesteld werden. En zoals zo vaak, als je voor de Rode Zee staat, wist ik precies wat God ging geven, omdat toen het al deel van mij uitmaakte. Ik wist precies waar we heen moesten gaan. God kon dit eindelijk in de Kerk hierover bespreken. Na zo'n lange tijd. Ik begon er hier en daar een beetje over te spreken. Tegen de tijd dat we bij Pinksteren aankwamen, de preek op Pinksteren, .. er werden in die preek bepaalde dingen gezegd die bepaalde mensen wel oppikten en andere dan weer niet. In diverse preken kwam er telkens een klein beetje naar voren, een klein beetje hier, een klein beetje daar, wat leidde tot het Loofhutenfeest. Ik wist heel goed dat Hij ons naar het Loofhutenfeest leidde, en tijdens dat Feest zou dit aangepakt worden, op een krachtige manier. En dat was nogal een unieke ervaring, want ik wist waar wij ons op voor moesten bereiden om te veranderen. Dit was de verandering voor de Kerk van God. Het zou de kloof zijn, tussen ons en de rest van het verstrooide Lichaam, dit was zeer duidelijk zijn. En dat is precies wat God gaf. Hij haalde de restanten van de drie-eenheid weg. Hij liet Mr Armstrong niet helemaal uit het protestantisme komen. Hij liet sommige dingen bestaan, tot het einde, met een bepaald doel, het was voor onze tijd, .. wat God ging doen in en door ons in de Kerk.

Ik kan je niet vertellen welke invloed dat op mijn leven heeft gehad, op geestelijk vlak, wat God deed met het hele Lichaam op het Loofhutenfeest. Dat vanaf de 1ste preek men het begon te zien, op een krachtige manier. En je kan het niet zien, je zal het er niet mee eens zijn, tenzij de geest van God het doet. En tegen de tijd dat we bij het eind van het Feest aankwamen... zag het gehele Lichaam de waarheid. Er waren er hier en daar die dat niet zagen. Dat is geestelijk! En als wij het geestelijke begrijpen, dat je het niet kan zien, of begrijpen tenzij God het je geeft.. maar om God dat te zien doen in het Lichaam... dat was diepgaand voor mij. Het was zeer ontroerend, omdat God mij op de voorgrond gezet had, om dat te geven, om dat de Kerk te geven, om dat met de Kerk te delen. Ik was zeer, zeer ontroerd om de kracht van God te zien op de Loofhutenfeest. Het is een ontzagwekkend iets wat wij meegemaakt hebben, werkelijk waar.

De dingen die wij leren... en toen had ik mijn hartaanval in 2005. Dat was zelfs voor het Loofhutenfeest. Er zijn een aantal dingen gebeurd in die periode. En God gaf bemoediging, door wat wij meemaakten. Ik was buiten, het was heel heet, bijna 30°C en ik probeerde wat onkruid te wieden, het gras kwam tot aan mijn middel en ik probeerde het uit te trekken en ik had het verschrikkelijk warm. Ik ging naar binnen en voelde me wat zwak, en ik dacht dat ik misschien een zonnslag had of zoiets. Ik had me nog nooit eerder zo gevoeld. Ik nam een douche en ik had gehoord dat als je een zonnslag hebt je jezelf snel moet afkoelen. Maar het werd erger en na een tijdje lag ik op de grond en vertelde mijn vrouw dat er iets heel ergs aan de hand was. Ik had een hartaanval, ik moest een driedubbele bypass ondergaan. Wij hadden er al over gesproken. Het woord zal verder gaan, met of zonder mij. God heeft mij niet nodig. Hij heeft geen enkele mens nodig. Hij zal doen wat Hij zal doen, en als ik sterf, ik het niet haal, dan zal God preken door één van de andere mannen geven, en zij zullen voortgaan. Zo werkt God. Wij wisten dat. En dit was ook zo: het is zoals het is. Ik ontdekte dat ik niet ging sterven ☺ Ik heb het overleefd. Ik wist nog niet het hele verhaal, waar God ons heen zou leiden, en wat God met ons ging doen. We kwamen tot het punt 'wat is het volgende dat God gaat doen?' dat was de vraag.

Ik wil **Richteren 6: 23** lezen **23 Doch de HEERE zeide tot hem: Vrede zij u, vrees niet, gij zult niet sterven.** Zo voelde ik mij. Ik begon te begrijpen wat God aan het doen was. Op dat moment begon God mij te laten zien, op krachtige wijze, waar we heen gingen. Je bent niet alleen een profeet, je bent ook één van de 2 eindtijd getuigen, en ik wist het. En ik had er vrede mee, ik wist welke taak ik had en toen begon het 2de boek geschreven te worden. Ik wist dat er een boek geschreven ging worden, maar op dat moment wist ik het niet zeker, alles begon te veranderen, maar het veranderde niet, het werd sterker. *God gaf enorme kracht* door wat wij meemaakten.

Vanaf dat moment kreeg ik veel meer macht en kracht, dat mij een enorme gemoedsrust gaf: God zal het doen. Er zijn dingen die je soms meemaakt, in je leven die God ons geeft, en dat is zeer krachtig. Hij gaf een sterke focus en doel op wat er in de toekomst gedaan moest worden. En nu was het 2de boek onderweg, en de voorbereiding daarop, tijdens het Loofhutenfeest, zoals ik juist vermeld heb, in 2005, was een enorme ervaring. God gaf durf en vertrouwen, dat ik nog nooit eerder meegemaakt had. En sinds die tijd is dat keer op keer vermenigvuldigd;

Wij hebben nog altijd niet dat *deel* gehoord waar deze preek over gaat.. Worst 😊

SV = Statenvertaling

WV = Willibrordvertaling

Alle andere verzen NBG 1951 vertaling